

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี
คณะวิทยาการจัดการ

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

เหตุย ศุภลักษณ์ (2547) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ . สารนิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ
จำแนกได้ ดังนี้ คือตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน รายได้ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตและบุคลิกภาพ ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพ
ของผู้ปกครอง และ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม
ในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการร่วมกิจกรรม สัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 425 คน
เป็นนักศึกษาชาย 106คน และนักศึกษาหญิง 319 .คน ปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ใน
การศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของ
นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มีตัวแปร 7 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (X_6) นักศึกษาไม่มีโรค
ประจำตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครองที่รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) พนักงานบริษัท/
รับจ้าง (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{21}) ลักษณะทาง
กายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม(X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{23}) และสัมพันธ
ภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง(X_{24})

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับ .01 มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) นักศึกษามีโรค
ประจำตัว (X_{11}) สถานภาพคู่ของผู้ปกครองหรือบิดามารดา (X_{13}) สถานภาพหม้าย หย่าร้าง และ
แยกกัน (X_{14}) อาชีพของผู้ปกครองค้าขาย และเกษตรกร(X_{18})

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 8 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) ระดับชั้นปีที่ 1 (X_4) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นปีที่ 4 (X_7) รายได้ (X_9) สถานภาพของผู้ปกครองและบิดามารดา (X_{12}) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{20})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 7 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X_{24}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา (X_{21}) อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{18}) สุขภาพร่างกาย: ไม่มีโรคประจำตัว (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{23}) นักศึกษาชาย (X_1) และลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม (X_{22}) โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรนี้ร่วมกันทำนายทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ได้ร้อยละ 40

5. สมการพยากรณ์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้คือ

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ได้แก่

$$Y = 1.229 + .302x_{24} + .107x_{21} + .182x_{18} - .198x_{10} + .107x_{23} + .125x_1 + .108x_{22}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

$$Z = .385x_{24} + .124x_{21} + .145x_{18} - .179x_{10} + .125x_{23} + .098x_1 + .099x_{22}$$

**VARIABLES RELATED TO ATTITUDES TOWARDS
PARTICIPATION IN UNDERGRADUATE
STUDENTS' ACTIVITIES OF THE
FACULTY OF MANAGEMENT,
RAJABHAT INSTITUTE,
SUANSUNANDHA**

**AN ABSTRACT
BY
MISS HARUETAI SUPALAK**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
December 2004**

Haruetai supalak.(2004). Variables Related to Attitudes Towards Participation In Undergraduate Students' Activities of the Faculty of Management.Rajabhat Institute,Suansunandha.Master Project .M.Ed (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School , Srinakarinwirot University.Project Advisor Project :Assist. Prof.Pannarat Ploylearmsang.

The purposes of this research were to determine variables related attitudes towards participation in undergraduate students activities of the faculty of Management, Rajabhat Institute , Suansunandha. There were 3 dimensions variables to be investigated in this research. First of them were personal variables ; gender, age, educational level, learning achievement, income, physical health, mental health and personality.

The second of them were family variables ; occupation and interpersonal relationship between the student and their family membership. The third of them were environmental variables ; physical activity atmosphere, interpersonal relationship between students and their peer groups and interpersonal relationship between students and their seniority. The 425 samples : males and females were students of Rajabhat Institute ,Suansunandha .

The instrument was variables relating to attitudes towards participation in undergraduate students activities of the faculty of Management, Rajabhat Institute, Suansunandha questionnaires. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among 7 variables : age (X_3), the third level of education (X_6), physical health : no illness (X_{10}), parents ' occupation : government official/government enterprise (X_{16}) and employment (X_{17}), personality (X_{19}), interpersonal relationship between the students and their family membership (x_{21}), interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{23}) and interpersonal relationship between students and their seniority (X_{24}) at .01 level.

2. There were significantly negative correlation among 6 variables : female (X_2) learning achievement (X_3), physical health : illness (X_{11}), parents ' status ; marital status (X_{13}), and widow status (X_{14}) and parents ' occupation ; sale and agriculturist (X_{18}).

3. There were no significantly correlation among 8 variables : male (X_1), the first level of education (X_4) the second level of education (X_5), the fourth level of education (X_7), income(X_9), parents ' status ; single status (X_{12}), parents ' income(X_{15}) and mental health (X_{20}).

4. There were 7 variables that significantly affected to attitudes towards participation activity of students ranking from the most to the least affectors were interpersonal relationship between students and their seniority(X_{24}), interpersonal relationship between students and their family membership (X_{21}), government official(X_{16}), interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{23}), male (X_1) and physical activity atmosphere (X_{22}).

5. The predicted equations could predicted attitude towards participation activity of students were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 1.229 + .302 X_{24} + .107 X_{21} + .182 X_{16} - .198 X_{10} + .107 X_{23} + .125 X_1 + .108 X_{22}$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .302 X_{24} + .107 X_{21} + .182 X_{16} - .198 X_{10} + .107 X_{23} + .125 X_1 + .108 X_{22}$$

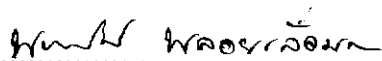
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี
คณะวิทยาการจัดการ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวหุทัย ศุภลักษณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

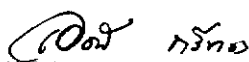
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

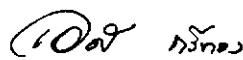
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

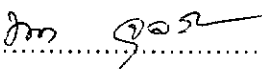
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

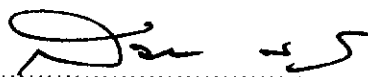
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 25...เดือน...พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีโดยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรทอง อาจารย์ ดร.พาสนา จุฑรัตน์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่า ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบพระคุณรองศาสตราจารย์ เวณี กรทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ ดร.พาสนา จุฑรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบพระคุณคณบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา และนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตลอดจนตอบแบบสอบถาม ซึ่งเห็นผลให้เครื่องมือวิจัยมีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อิสสรหัช โชติกเสถียร อาจารย์พิมพ์สินี นาวานุรักษ์ ในการให้ความช่วยเหลือและแนะนำ เป็นกำลังใจให้ ขอกราบพระคุณแม่อารีรัตน์ คุณตาอุดม คุณยายสังวาลย์ ที่คอยให้กำลังใจในการเรียนด้วยดี

ความสำเร็จใดๆ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ที่ดี และมีคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ วิชาเอกจิตวิทยา การศึกษาภาคพิเศษ วันจันทร์-วันพฤหัสบดี ทุกคนที่ให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีมาตลอด ขอขอบคุณน้องสาวผู้น่ารัก คุณสุภัค แซ่โง้ว ที่คอยช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจ

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยน้อมระลึกถึงพระคุณบิดามารดาและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัยซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งหาเปรียบมิได้ และขอบคุณครอบครัวและนักศึกษาที่ให้กำลังใจกับผู้วิจัยด้วยดีตลอดมาจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

หฤทัย สุภลักษณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา.....	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัวของนิสิต.....	33
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง.....	37
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.....	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาศึกษาค้นคว้า.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	42
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	57
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	59
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ต่อ	
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
บทย่อ.....	67
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	67
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	67
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	82
 บรรณานุกรม.....	 83
 ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	89
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	94
ภาคผนวก ค.....	109
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	42
2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	59
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน.....	61
4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	63
5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์.....	64
6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวพยากรณ์.....	65

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	ทัศนคติของโทรแอนด์ส.....	15
---	--------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาคุณภาพทางทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรมที่มุ่งคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนและนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาประเทศอันจะนำความรุ่งเรืองมาสู่สังคมและประเทศชาติได้

(ปาดินสาร หัสตินทร 2531 : 1) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ดังนั้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพราะเป็นการตระหนักโดยทั่วไปว่า เยาวชนผู้เป็นนิสิตนักศึกษาซึ่งจะพัฒนาเป็นบัณฑิต เป็นความหวังและพลังในการสืบทอดและสร้างสรรค์สังคม บัณฑิตที่มีคุณภาพย่อมจะเป็นหลักประกันความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงเป็นแหล่งวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่าง ๆ จึงมีภารกิจหลักที่จะต้องได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้ ได้รับการฝึกฝนอบรมทักษะเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ รวมทั้งได้รับการปลูกฝังทัศนคติอันดีงามมีจิตสำนึกที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวมทั้งนี้ การผลิตบัณฑิตจึงมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ประการแรก การพัฒนาวิชาชีพ

(Professional development) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความเก่งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถเฉพาะศาสตร์ต่าง ๆ ตามหลักสูตรในสาขาที่เรียน อีกประการคือการพัฒนาทักษะชีวิตเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติอยู่ในศีลธรรมอันดีและเสียสละเพื่อส่วนรวม (ทบวงมหาวิทยาลัย 2543 : 9)

ดังนั้น งานกิจการนักศึกษาจึงได้จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทางด้านความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ ด้านอารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ งานกิจการนักศึกษาจึงต้องทำควบคู่ไปกับกระบวนการเรียน การสอน งานพัฒนานักศึกษาเป็นงานที่เสริมสร้างนักศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เป้าหมายของการผลิตบัณฑิต

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันอุดมศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่มุ่งเน้น เพื่อการพัฒนาในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและศักยภาพในสาขาต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็นคณะ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ตามปรัชญาของสถาบันที่ว่าไว้ ทรงปัญญา ศรัทธาธรรม นำสังคม บทบาทหน้าที่ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จึงไม่ใช่เป็นการให้การศึกษาเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมของชีวิตเท่านั้น แต่เป็นการให้ประสบการณ์ ให้การฝึกฝนจนเกิดทักษะ

และทัศนคติที่ดีสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สถาบันจึงต้องให้ความสำคัญเอาใจใส่ ร่วมมือกันเสริมสร้างนักศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาคน และนักศึกษาเองต้องเป็นผู้ที่มีภาระหน้าที่จะพัฒนาตนให้เต็มศักยภาพด้วยการดำเนินการเพื่อที่จะให้นักศึกษามีความสามารถและมีคุณภาพดังกล่าว ไม่อาจสำเร็จผลได้อย่างสมบูรณ์ ถ้าจะอาศัยการจัดการเรียน การสอนในห้องเรียนเท่านั้น (แสวง เสนาณรงค์ 2521:3) จึงต้องส่งเสริมนักศึกษาให้ได้มีคุณภาพ โดยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียนที่มีความสำคัญอย่างมากต่อประสบการณ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา การพัฒนาทักษะด้านการจัดการและทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ นอกจากนี้ กิจกรรมนักศึกษายังควรมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ นักศึกษาเป็นผู้คิดเองทำเอง อยู่ในกรอบศีลธรรมอันดี รูปแบบและขั้นตอนการทำกิจกรรมที่ชัดเจนและมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำปรึกษาและชี้แนะ (สำนักงานปลัดกระทรวง ทบวงมหาวิทยาลัย 2540 : 1) จะเห็นได้ว่างานกิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยในการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพได้

อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่ามีอุปสรรคและปัญหาที่ทำให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และปัญหาที่เกี่ยวกับการไม่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาหรือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อย อาจเนื่องมาจากกิจกรรมบางอย่างที่จัดไม่ตรงกับความสนใจของนักศึกษา บางกิจกรรม หรือบางชมรมมีการเรียกเก็บเงินค่าสมัคร หรือค่าเข้าร่วมกิจกรรม สถาบันไม่สามารถจัดกิจกรรมในทุกกิจกรรมที่นักศึกษาอยากให้ออกจัด กิจกรรมมีหลากหลายกิจกรรมมากเกินไป ขาดการจัดการและการประสานงานภายในองค์กร นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจวิธีการและแนวทางปฏิบัติในการจัดกิจกรรมที่ขัดแย้งกับนโยบายการจัดกิจกรรมของสถาบัน

จากปัญหาข้างต้นซึ่งผู้วิจัยได้ทำงานที่สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการศึกษามาเป็นระยะเวลาประมาณ 4 ปีและได้รับรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 100 คน ซึ่งแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบปลายเปิดมีจำนวนทั้งหมด 4 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 “ ท่านคิดอย่างไรเมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สรุปได้ดังนี้ ผู้ที่ตอบว่า คิดว่าดี เพราะกิจกรรมทำให้เกิดความสามัคคี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ผู้ที่ตอบว่าคิดว่าดี เพราะเป็นการได้ร่วมสนุกกับพี่และเพื่อนต่างคณะ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ผู้ที่ตอบว่าคิดว่าดีเพราะเกิดการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ผู้ที่ตอบว่าดีเพราะได้แสดงความสามารถที่ตนเองมีอยู่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ผู้ที่ตอบว่าไม่ดี เพราะติดภาระหน้าที่ทางบ้านจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ผู้ที่ตอบว่าไม่ดี เพราะติดเรียนจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 2 ผู้ที่ตอบคิดว่าไม่ดีเพราะกิจกรรมน่าเบื่อ ไม่สนุก จำนวน 10 คน

คิดเป็นร้อยละ 10 ผู้ที่ตอบคิดว่าไม่ดี เพราะสุขภาพไม่แข็งแรง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ผู้ที่ตอบว่า คิดว่าไม่ดี เพราะเป็นการบังคับ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

คำถามข้อที่ 2 “ ท่านรู้สึกอย่างไรที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” ได้สรุปผลดังนี้ ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกสนุก 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกเบื่อ 12 คิดเป็นร้อยละ 12 ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกรำคาญ 11 คิดเป็นร้อยละ 11 ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกเชิง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7

คำถามข้อที่ 3 “ ถ้าท่านต้องเข้าร่วมกิจกรรม ท่านจะอย่างไร สรุปได้ดังรายละเอียดนี้ ผู้ที่ตอบว่านั่งหลับจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ผู้ที่ตอบว่านั่งอ่านหนังสือการ์ตูน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ผู้ที่ตอบว่านั่งคุยกัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ผู้ที่ตอบว่านั่งกระสับกระส่าย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ผู้ที่ตอบว่าให้ความร่วมมือทุกอย่างจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ผู้ที่ตอบว่าแต่งตัวไม่ถูกระเบียบ เช่น ไม่ใส่รองเท้าคัทชู 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ผู้ที่ตอบว่าป่วย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

คำถามข้อที่ 4 “จากสาเหตุ ข้อ 1,2,3 ท่านคิดว่ามาจากสาเหตุใด” สรุปได้ดังนี้ ผู้ที่ตอบว่ารูปแบบกิจกรรมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ ผู้ที่ตอบว่าเวลา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ผู้ที่ตอบว่าสถานที่ในการจัดกิจกรรม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ผู้ที่ตอบว่ามากับเพื่อน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผู้ที่ตอบว่ามาจากรุ่นพี่สั่ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทามีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา(2527:6-7) กล่าวว่าสภาวะความพร้อมทางจิตใจและระบบประสาทของบุคคล ซึ่งกำหนดทิศทางของท่าทีการแสดงออกในทางบวก เช่น พึงพอใจ ชอบ เห็นด้วย ยากทำ หรือในทางลบ เช่น ไม่พึงพอใจไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่อยากทำ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ที่กล่าวว่าการศึกษาจะมีความสนใจและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ องค์ประกอบส่วนตัวของนักศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษา ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และการสนับสนุนของผู้ปกครองให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายในการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ทรงปัญญา ศรีธรรม นาสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร

ประชากรการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 2098 คน เป็นนักศึกษาชาย 525 คนและเป็นนักศึกษาหญิง 1573 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 687 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 413 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 486 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 512 คน รวมทั้งสิ้น 691 คน เป็นนักศึกษาชาย 525 คนและเป็นนักศึกษาหญิง 1573 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 425 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 106 คนและหญิงจำนวน 319 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 139 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 86 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 102 คน เป็นนักศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane 1996:583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 อายุ
- 3.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.4 รายได้
- 3.1.1.5 ระดับชั้นปี 1 – 4
- 3.1.1.6 บุคลิกภาพ
- 3.1.1.7 สุขภาพร่างกาย

- 3.1.1.8 สุขภาพจิต
- 3.2. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 3.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- 3.3. ตัวแปรด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่
 - 3.3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.1 รูปแบบการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.2 เวลาในการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.3 สถานที่ในการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
 - 3.3.3. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่กับรุ่นน้อง
- 4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะคิดของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 ด้านความคิด (Cognitive Component) ได้แก่ การยอมรับในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ต่อดนเองและสังคม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ มีความคิดริเริ่มในการจัดกิจกรรมที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี ซึ่งอาจเป็นในแง่ดีหรือไม่ดีก็ได้

1.2 ด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ ความรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง ความเบื่อ ความรู้สึกแข็ง ความรำคาญ ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกไม่ชอบกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 ลักษณะแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม (Action Tendency) ได้แก่ พฤติกรรมที่กระทำในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยให้ความร่วมมือทุกอย่าง การตื้อหรือร้อนที่จะทำกิจกรรม การพูดคุย การแสดงความคิดเห็น หรือการแสดงพฤติกรรมต่างเมื่อเข้าร่วมในกิจกรรมที่สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจัดขึ้น

2. กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมของนักศึกษาที่ดำเนินงานโดยนักศึกษา หรือ สถาบันการศึกษาเป็นผู้จัดทำขึ้น มีลักษณะเสริมหลักสูตร ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ ความคิด ทักษะคิด พฤติกรรมและประสบการณ์อันจะส่งเสริมทั้งในด้านการศึกษาและการดำเนินชีวิต อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อดนเองและสังคม

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง ตัวแปรที่ส่งเสริม หรือ เป็นอุปสรรคต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ด้านส่วนตัว

3.1.1.1 เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง ที่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3.1.1.2 อายุ หมายถึง จำนวนปีนับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันของนักศึกษา

3.1.1.3 ระดับชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ โดยพิจารณาจากรหัสนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

3.1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GRADE POINT AVERAGE) ของทุกรายวิชา นับตั้งแต่เริ่มเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ของชั้นปีที่ 1 จนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

3.1.1.5 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง ซึ่งเป็นรายได้ต่อเดือน รายได้จากการทำงานพิเศษหลังเลิกเรียน

3.1.1.6 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาหรือพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการทำกิจกรรมหรือในการดำรงชีวิตทำให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (JENKINS - ACTIVITY SURVEY) โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

3.1.1.6.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ บุคลิกภาพเร่ร่อน ชอบการแข่งขัน ชอบทำงาน และทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย ชอบฟันฝ่าอุปสรรคที่ท้าทาย มีความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะอดทน มีความพยายามมากในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความต้องการผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้โกรธและก้าวร้าวได้ง่าย โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วและไม่ชอบการรอคอย

3.1.1.6.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ อดทนและรอคอยได้

3.1.1.7 สุขภาพร่างกาย หมายถึง สภาพร่างกายของนักศึกษาที่แข็งแรงสมบูรณ์และไม่เจ็บป่วย ไม่มีโรคประจำตัวที่ติดต่อกับคนอื่น

3.1.1.8 สุขภาพจิต หมายถึง สภาพจิตใจของนักศึกษาที่มีต่อตนเอง ผู้อื่นและสภาพแวดล้อม โดยมีความสามารถในการปรับตัว มีสมรรถภาพในการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุขและเหมาะสม มีความมั่นคงทางจิตใจ และสามารถเผชิญปัญหาในชีวิตได้ โดยวัดจากการใช้แบบคัด

กรองปัญหาสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60(Thai GHQ 60–Thai General Health Questionnaire 60) เดวิดโกลด์เบิร์ก(David Goldberg)แปลเป็นภาษาไทย โดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ

3.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ สภาพทั่วไป ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในการดูแลเอาใจใส่ หรือการสนับสนุนทางการเรียน และทางการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวและรายได้ ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง

3.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

3.2.1.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3.2.1.2 รับจ้าง/เกษตรกรรม

3.2.1.3 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

3.2.1.1 ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งเป็นรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาารวมกัน หรือเป็นรายได้ของผู้ปกครองที่ดูแลนักศึกษาอยู่

3.2.1.2 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ได้แก่

3.2.1.2.1 โสด

3.2.1.2 .2 คู่

3.2.1.2.3 หม้ายหรือหย่า หรือแยกกันอยู่

3.2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง หรือบิดามารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง หรือบิดามารดากับนักศึกษา เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

3.2.2.1 การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก การแสดงความเคารพเชื่อฟัง การเชื่อฟังผู้ปกครองหรือบิดามารดา คอยช่วยเหลืองานบ้านด้วยความเต็มใจ การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงิน การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกัน และปรึกษาเรื่องการเรียน

3.2.2.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรักความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

3.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

3.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการจัดกิจกรรม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมของนักศึกษา บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้องดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1.1สถานที่ในการจัดกิจกรรมได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในการจัดกิจกรรม ภายในโรงยิม ขนาดของห้องในการจัดกิจกรรมที่สามารถรับปริมาณนักศึกษา และสนามฟุตบอล สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

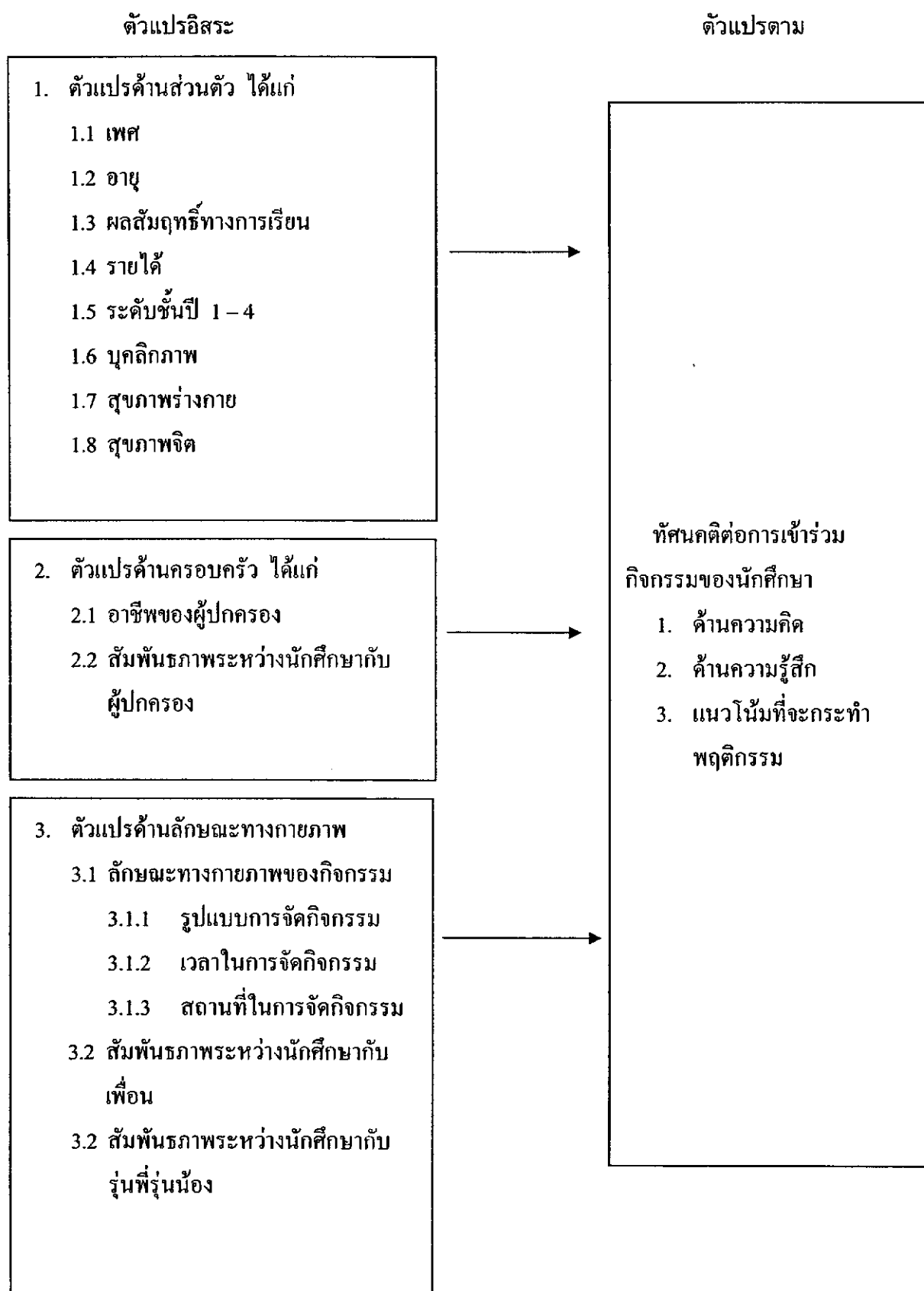
3.3.1.2 รูปแบบของการจัดกิจกรรม ได้แก่ การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ กิจกรรมด้านให้ความบันเทิง กิจกรรมด้านพิธีการ กิจกรรมด้านวิชาการ

3.3.1.3 เวลาในการจัดกิจกรรม ได้แก่ ช่วงการกำหนดเวลาของกิจกรรมต่าง เวลาตอนเช้า หลังเลิกเรียน เสาร์อาทิตย์ วันหยุด

3.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ได้แก่ พฤติกรรมที่นักศึกษาและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งระหว่างการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการทำกิจกรรม การเรียนและเรื่องส่วนตัวต่าง ๆ ร่วมกันด้วยความเต็มใจ มีการแลกเปลี่ยนความคิด มีความห่วงใยซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีและรักใคร่กลมเกลียว และร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกัน

3.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกต่อรุ่นพี่และรุ่นน้องในการทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เช่น การให้ความดูแลในการทำกิจกรรม การแลกเปลี่ยนความคิด มีความห่วงใยซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีและรักใคร่กลมเกลียว ให้คำปรึกษาแนะนำแก่รุ่นน้องในการทำกิจกรรม การเรียน และด้านส่วนตัวด้วยความเต็มใจ การเข้าเฝ้ารพับถือและการไหว้ทักทายกันเมื่อเจอหน้ากัน

กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า

สมมุติฐานการวิจัย

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

1.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

กู๊ด (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง การยอมรับหรือปฏิเสธในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสังกัดใดสิ่งใดหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง รวมทั้งความปรักปรำที่จะตอบสนองสิ่งนั้น ๆ โดยมีความลำเอียงในการตัดสินใจอยู่ในใจก่อนแล้ว

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคล ต่อสถาบัน หรือต่อแนวคิดบางอย่าง อีกทั้งเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

อัลพอร์ต (เชดคักต์ ไชวสินธุ์. 2520 : 38 ; อ้างอิงมาจาก Allport. 1967) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นลักษณะทางจิตวิทยา ความพร้อม ตลอดจนประสบการณ์ที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมในการตอบสนองสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

เทอร์สโตน (สุภาพร เลาสถิตย์. 2525 : อ้างอิงมาจาก Fishbein. 1967) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก อคติ

ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูดเป็นการแสดงออกของความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าเราอยากจะวัดทัศนคติเราก็สามารถทำได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ

โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

นอร์ธ และ แชพแมน (North and Chapman. 1973 : 464) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นแบบแผนหรือกระบวนพฤติกรรม ความคาดหวังหรือแนวโน้มของการตัดสินใจในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสังคม

อนาสตาซี (Anastasi. 1990 : 585) ให้คำนิยามของทัศนคติว่า หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น ทัศนคติไม่สามารถเห็นได้โดยตรง แต่สามารถสรุปสันนิษฐานจากพฤติกรรมภายนอกทั้งที่ต้องใช้ภาษาและไม่ต้องใช้ภาษา

เดโซ สวานานท์ (2512 : 28) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นคุณลักษณะของบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมบุคคล ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ที่จะทำให้นักบุคคลประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของตน หรืออาจทำให้ล้มเหลว

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2519 : 3) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดี ชัดแจ้ง หรือเป็นกลางได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2522 : 38) ได้สรุปความหมายของ ทัศนคติ ว่าหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบของสังคม (Socialization) ซึ่งทัศนคตินี้ จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้ชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งที่เร้าทางสังคม

พัชรี วรกวิน (2522 : 60) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมจะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2527 : 12) ได้กล่าวถึงคำว่า ทัศนคติ ว่า ทัศนคตินั้นมาจากประสบการณ์ ซึ่งเป็นทั้งประสบการณ์โดยตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อม คำนิยม และสิ่งเร้า เกิดความรู้สึก และผ่านออกไปสู่พฤติกรรม การแสดงความคิดเห็นหรือแสดงเหตุผล ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตอบสนอง

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่นๆ (2527: 6 – 7) ให้ความหมายของทัศนคติสรุปได้ว่า หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตใจ และระบบประสาทของบุคคล ซึ่งกำหนดทิศทางของท่าทีการแสดงออกในทางบวก (พึงพอใจ ชอบ เห็นด้วย ยายากกระทำ) หรือในทางลบ (ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่อยากกระทำ) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง กล่าวได้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคล อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในทางบวกหรือลบ ซึ่งพฤติกรรมของคนเราจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ

1. ลักษณะนิสัย ซึ่งแบ่งเป็น ความเชื่อ ค่านิยม และบุคลิกภาพ
2. สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมและพลังของมัน
3. ทัศนคติ
4. สถานการณ์

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะโต้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยออกไป

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

สมบุญ สังข์บุญชู (2532 : 17) กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลรวมมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้ดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางหนึ่งอาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

คงพร คงชาติ (2537 : 10) ทัศนคติ หมายถึง สภาพความพร้อมทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคล ที่มีต่อสภาพการณ์ใดหรือสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากประสบการณ์รับรู้ในอดีต ปัจจุบัน และความหวังในอนาคตของบุคคล และบุคคลมีพฤติกรรมไปตามความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสภาพการณ์นั้น ๆ

ดวงฤดี ช่วยขำ (2540 : 8) ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวทางความเชื่อ ที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงและประสบการณ์ทางอ้อม และผ่านออกไปสู่พฤติกรรม และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ นั้น สามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่าสภาวะความพร้อมทางจิตใจ และระบบประสาทของบุคคล ซึ่งกำหนดทิศทางของท่าทีการแสดงออกในทางบวก (พึงพอใจ ชอบ เห็นด้วย ยายากกระทำ) หรือในทางลบ (ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่อยากกระทำ) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง กล่าวได้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคล อันเนื่องมาจากการเรียนรู้

ประสบการณ์ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ในทางบวกหรือลบ

1.1.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติ ดังนี้

1. ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด

2. ทัศนคติ เป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็จะมีแนวโน้มที่จำเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้

4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงได้ ทัศนคติดังกล่าวก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

1.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

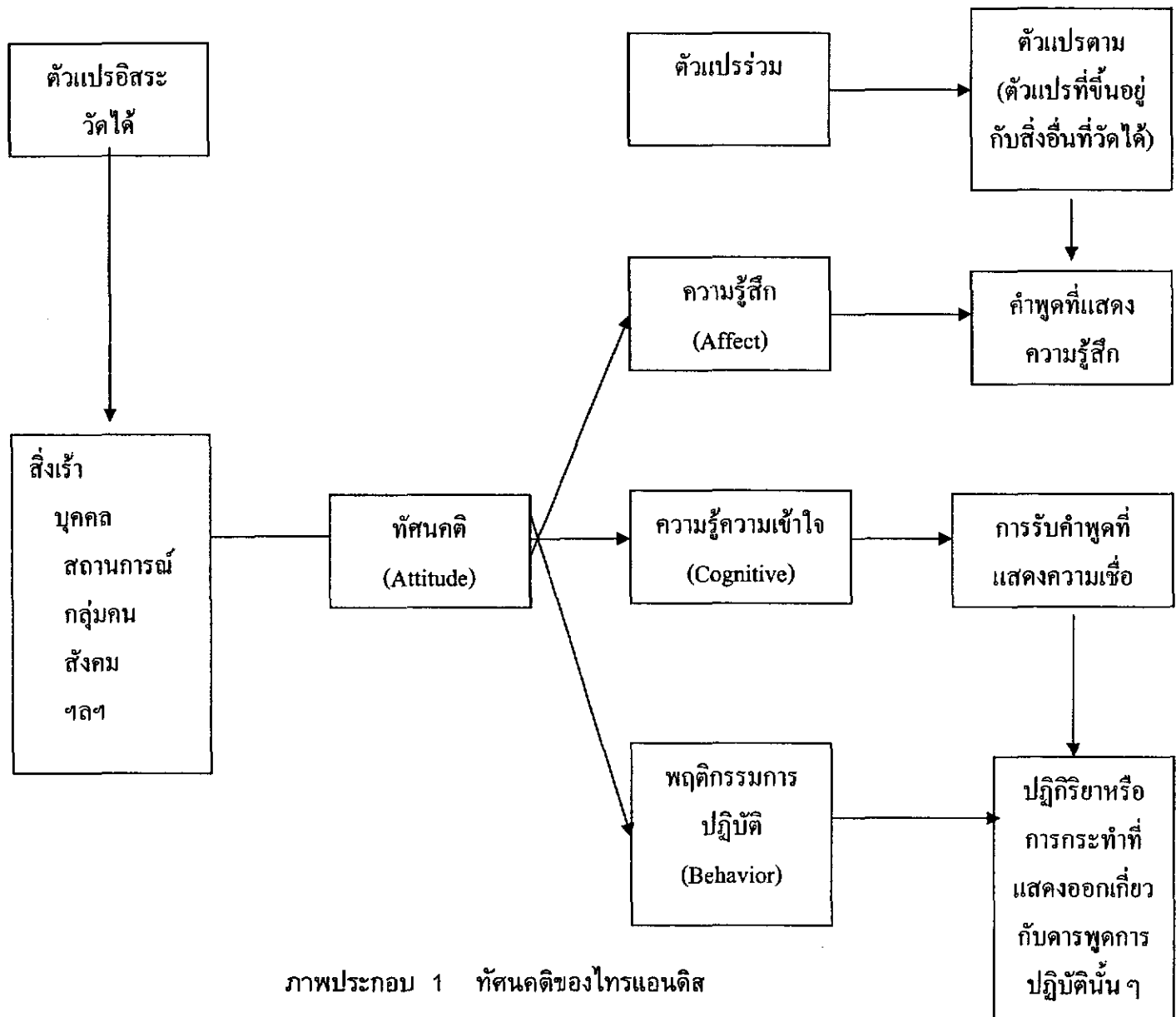
องค์ประกอบของทัศนคตินั้น เชฟเวอร์ (บุษราคัม ฐะพันธ์, 2523 : 11 : 1 อ้างอิงมาจาก Shaver, 1977) กล่าวว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นทางที่ดี หรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดบุคคลก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะชอบสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนคือการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

องค์ประกอบทั้งสามด้านนี้จะต้องมีความสอดคล้องกันถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปทัศนคติของบุคคลนั้นก็จะเป็นไปโดยอัตโนมัติ ไทรแอนดิส (Triandis, 1971 : 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 ทัศนคติของไทแรนดิส

จากภาพประกอบ 1 การวัดทัศนคติวัดได้จากบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสถานการณ์หรือสังคม โดยทัศนคติแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านที่ 1 ความรู้สึก เช่น คำพูดที่แสดงความรู้สึก ด้านที่ 2 คือ ความรู้ความเข้าใจ เช่น การรับคำพูดที่แสดงความเชื่อ และด้านที่ 3 คือ พฤติกรรม เช่น ปฏิกริยา หรือการกระทำที่แสดงออกเกี่ยวกับคำพูดนั้น ๆ ซึ่งทั้งสามด้านต้องสอดคล้องกัน และถ้าด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนไป ซึ่งทำให้ทัศนคติโดยภาพรวมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมภายใต้กระบวนการดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 82 ; อ้างอิงมาจาก Kelman. 1975)

1. การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพื่อให้เขาปฏิบัติต่อตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ

2. การเลียนแบบ (Identification) คือ การแสดงพฤติกรรม เพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคม หรือเพื่อให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับคนอื่น

3. รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคล (Internalization) นอกจากนั้น ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่ามีดังนี้

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. ได้ประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระเทือนทางใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับทัศนคติของตน
4. การรักษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องพฤติกรรมใหม่

จะเห็นได้ว่าทัศนคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้สถานการณ์หลายๆ อย่าง ดังกล่าวมาแล้ว

1.1.4 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4) กล่าวถึง ประโยชน์ของทัศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีคามภาคภูมิใจในตนเอง (Self – Esteem) โดยบุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด นั้นส่วนมากจะนำสิ่งที่พอใจมาให้ หรือเป็นบ่าเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่มีทัศนคติที่เหมือนกันนั้นมักจะเข้ากันได้ง่าย และบุคคลส่วนมากมักจะมีทัศนคติเหมือนกับบุคคลอื่นที่เขาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย บุคคลที่มีความสำคัญสำหรับเขา
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงค่านิยมของตนเองซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

1.1.5 การวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึกตลอดจนอารมณ์ ดังนั้น การวัดทัศนคติโดยตรงจะประสบปัญหาอย่างมาก เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า รู้สึกพอใจ หรือมองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด ปัจจุบันแบบวัดทัศนคติที่นิยมใช้ คือ มาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) และมาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ต (Likert Scale)

1. มาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale)

เชดคักต์ โฆวาสินธุ์ (2522 : 98 – 103) กล่าวว่า การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน มีลำดับขั้น ดังนี้

- 1.1 รวบรวมข้อความที่ต้องการวัดทัศนคติให้มาก ให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการวัด
- 1.2 นำข้อความในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดว่าข้อความใดอยู่ในมาตราใดระหว่างค่า 1 – 11 โดยเริ่มจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ไปจนถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

1.3 นำผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมาแจกแจงความถี่และความถี่สะสมของแต่ละข้อความแล้วนำไปคำนวณหาค่ามาตรวัด ($S = \text{Scale Value}$) และหาค่าความแปรปรวน ($Q - \text{Value}$)

1.4 นำข้อความที่ได้จากข้อ 3 มาเรียงลำดับค่า S จากน้อยไปหามากและเลือกข้อความที่มีค่า S ตั้งแต่ 1 – 11 อย่างน้อยช่วงละ 2 ข้อความ ถ้าช่วงใดมีมากกว่า 2 ข้อ ให้เลือกข้อที่มี Q น้อยที่สุด เรียงลำดับไว้ประมาณ 20 – 22 ข้อ นำข้อความมาเรียงคละกันให้ผู้ตอบเลือกว่าเห็นด้วยกับข้อความใดมากที่สุด ถ้ามีประมาณ 20 ข้อความ ให้เลือกตอบ 2 ข้อ ถ้ามีประมาณ 30 ข้อความ ให้เลือกตอบ 3 ข้อ และให้คะแนนตามค่ามาตรวัด S ประจำข้อความนั้น

2. มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2531:19) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ดังนี้
มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นวิธีวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ใช้กันมากที่สุดใน การวิจัย เนื่องจากกระบวนการสร้างไม่ซับซ้อน ถ้าดำเนินการสร้างอย่างดีมาตรวัดทัศนคติแบบ ลิเคอร์ท (Likert Scale) จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับมาตรวัดทัศนคติแบบเธอร์สโตน ซึ่งมี กระบวนการสร้างที่ซับซ้อนกว่า ลักษณะของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นมาตรประเภทอันตร ภาคชั้นที่มีช่วงเท่ากัน (Equal Interval Scale) ประกอบด้วยระดับต่าง ๆ 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ ในแต่ละระดับมีการให้น้ำหนักของคำตอบ ค่าเนรวมทั้งฉบับ (Summated score) จะเป็น พฤติกรรมด้านนั้น ๆ ของผู้ที่ถูกวัดต่อสิ่งนั้น

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527 : 233) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบ ลิเคอร์ท ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัด ตามหลักการทั่วไปในการสร้างข้อความ วัดทัศนคติให้ชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

2. สร้างข้อความวัดทัศนคติซึ่งอาจรวบรวมจากเอกสารตำราหรือส่งแบบสอบถาม ปลายเปิด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบมา นำคำตอบมาสร้างเป็นข้อความวัดทัศนคติให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ ต้องการวัด และควรมีข้อความที่เป็นบวกและลบในจำนวนใกล้เคียงกัน

3. กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับหรือ 4 ระดับ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5,4,3,2,1 หรือ 4,3,2, 1 สำหรับข้อความวัดทัศนคติ ลักษณะเป็นบวก (Positive) ส่วนข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้ 1, 2, 3,4 ,5 หรือ 1, 2, 3, 4

4. นำข้อความวัดทัศนคติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนำผลมาวิเคราะห์ความ เทียบตรงของแบบวัดโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

วิวัฒน์ชัย อยู่ยืนยง (2521: 21) ได้กล่าวถึง การวัดทัศนคติว่าทำได้หลายวิธี เช่น

1. การออกแบบสัมภาษณ์ (Survey Interview) อาจจะเป็นคำถามประเภทให้เลือกตอบโดยกำหนดคำตอบไว้ให้แล้ว เช่น ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ หรืออาจใช้คำถามประเภทเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้อย่างอิสระ (Open – ended Question)

2. การแบ่งช่วงสากล (Scaling Technique) หรือการใช้ช่วงการแบ่งวัดออกตามความคิดเห็นเป็น 5 ช่วง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่แน่ใจ เป็นต้น

3. วิธีพิเศษ (Special Technique) ในการวัดทัศนคติผู้ตอบอาจจะตอบไม่ตรงกับความจริง ทั้งนี้เพราะค่านิยมและประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นเราควรจะใช้วิธีทางอ้อม เพื่อใช้วัดโดยไม่ให้ผู้ตอบทราบที่กำลังทำอะไรอยู่โดยอาจใช้วิธีการให้บรรยายความรู้และประสบการณ์ จากรูปภาพที่นำมาให้ดู

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

บุญชัย จงกลนี้ (2525 : 78) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาตรงกับภาษาอังกฤษว่า Student Activities คือ กิจกรรมใด ๆ ที่ทางสถาบันหรือนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออก ซึ่งความสนใจ และสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 145) ได้ให้ความหมาย ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่ากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนา นักศึกษา ในด้านต่าง ๆ นอกเหนือ ไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคน ต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าว เป็นไปโดยความสมัครใจของนักศึกษาและ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง ของ กระบวนการวิชาหนึ่งวิชาใด กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย ในการพัฒนานักศึกษานั้น จึงหมายรวม ทั้งกิจกรรมที่สถาบัน หรือวิทยาลัยจัดให้ นักศึกษา และส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกันขึ้นเอง โดยการนิเทศ และ ดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในสถาบัน

เฟรดเดอริก (Frederick . 1969 : 30) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมทั้งหลายภายในสถาบันศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นทั้งนี้ ต้องเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาให้การยอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหาร เป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่ นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด และการเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

เฮอเบิร์ท (Herbert. 1969 : 30) ใช้คำว่า กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ในความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ปฏิบัติภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธี และอยู่ในความรับผิดชอบของสถาบัน ทั้งนี้ กิจกรรมนั้นไม่มีเรื่องของคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง

กู๊ด (Good . 1973) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมซึ่งไม่รวมถึงประสบการณ์ ที่ได้รับในชั้นเรียน เช่น ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์นอกสถาบัน ชมรม การชุมนุม การกีฬา ภายในสถานศึกษา การเข้าร่วมทางการ ปกครอง และกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของสถาบัน

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อพัฒนานักศึกษาให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ที่ตนเองได้รับจากสถานศึกษา และกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นทางสถานศึกษา ให้การยอมรับและ สนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหาร เป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด

2.1.2 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลาย ๆ คน ได้ให้ความเห็นว่าการศึกษานักศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องให้การสนับสนุน ให้นักศึกษา ได้จัดกิจกรรม นักศึกษาขึ้น

เฟรดเดอริก (Frederick. 1959 : 51- 52) ได้สรุปว่า กิจกรรมศึกษานั้นมี ประโยชน์ในแง่ที่จะส่งเสริมการศึกษาให้สมบูรณ์ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้สำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
7. เพื่อส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในโรงเรียน

วิลเลียมสัน (Williamson. 1961) ได้กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นจุดศูนย์กลาง ใน กระบวนการอุดมศึกษาในการพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

สตรูบ (Strube. 1968) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่างานกิจกรรม นักศึกษาได้ถูกตั้งขึ้น เพื่อให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบัน จึงต้องให้ความสำคัญ แก่กิจกรรมเสริมหลักสูตรควบคู่กับกิจกรรมประจำ คือ กิจกรรมการเรียนการสอน

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2531 : 113) ได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษานักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มคนสาวที่มีพลังกำลัง ทั้งทางด้านร่างกายและด้านความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคม ด้วยใจอันบริสุทธิ์กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนอง ความต้องการ ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษา ดังต่อไปนี้

- 1.1 ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
- 1.2 ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.3 ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิดเพื่อกระทำการที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

2.ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษาการทำงานระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจต่อและสถาบันอุดมศึกษาดีขึ้น กิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปะวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และกีฬา จึงเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา

3.ความสำคัญต่อประเทศในแต่ละปีนักศึกษาได้ออกไปพัฒนาชนบท ในถิ่นทุรกันดาร ได้สร้างการวัดหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น และนอกจากนั้นยังช่วยให้ประชาชนในชนบท ได้เข้าใจการประกอบอาชีพ ด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ เข้าใจการศึกษาและการสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ชาวชนบท ได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษา ได้มีบทบาทสำคัญ ในการทำนุบำรุงพัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ได้ช่วยทำให้นักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ

ดังนั้นกิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมากในอันที่จะพัฒนาฝึกฝนตัวนักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ ให้มีความรู้ความรักและหวงแหนในความเป็นไทย ตลอดจนหล่อหลอมจิตใจของเยาวชนให้เป็นคนดี เพื่อพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ในต่างประเทศมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาหลายคน จากออบสัน(Jacobson. 1963 : 272) สรุปได้ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ได้แนวความคิดมาจากนักศึกษาชื่อ จอห์น ดูว์ (John Dewey) ซึ่งให้ข้อคิดว่า การศึกษา คือ การรวบรวมประสบการณ์ ที่มีคุณค่าให้แก่นักศึกษา ซึ่งหมายถึง การที่นักศึกษาได้เรียนรู้และรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา จะต้องจัดสิ่งแวดล้อม ที่มีคุณค่าเหมาะสมแก่ นักศึกษา ต่อมา เฟรดเวล (Fredwell. 1964 : 54) ได้เปิดสอนวิชากิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra – curricular Activities) ขึ้นที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ที่วิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี ได้จัดให้มีสภานักศึกษา(Student Council) ขึ้นเป็นแห่งแรก หลังจากนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดให้มีกิจกรรมนักศึกษาขึ้น แต่เรียกชื่อต่าง ๆ กันเช่น กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Cocurricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นต้น ไทเลอร์ (Taylor. 1964 : 40) มีความเห็นว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนาคนในด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม จิตใจ และร่างกาย ดังนั้น การสร้างสิ่งแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการเรียนการสอน การกีฬา และศิลปะ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของแต่ละบุคคล จึงเป็นสิ่งจำเป็นสิ่งจำเป็นต้องทำและวิลเลียมสัน (Williamson.1961 : 27) เน้นว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

แอนเดอสัน และ แวนไดค์ (Anderson and Van Dyke. 1963 : 252 – 253) ได้เสนอแนวทางเพื่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ สรุปได้ดังนี้

1. โครงการกิจกรรมต่างๆที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมนั้นควรมาจากความสมัครใจ
2. โครงการต่างๆจะดำเนินไปได้นั้นจะต้องอยู่ภายใต้กฎและนโยบายของทางสถาบัน
3. ควรจะต้องจัดหาอาจารย์อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นักศึกษาทุกคนควรจะต้องมีตัวแทนในการจัดกิจกรรมทั้งหลาย
5. โครงการที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมนั้น น่าจะต้องพัฒนาการไปอย่างช้า ๆ
6. โครงการใดจะมีความสำคัญมากน้อยก่อนหลังควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ

วินิจฉัย

7. ผู้บริหารหรือหัวหน้าสถาบันการศึกษาควรมีอำนาจในการยับยั้งกิจกรรมที่เห็นว่าไม่เหมาะสมได้

8. ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษาโดยเฉพาะ
9. การติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษาทั้งหลายและอาจารย์ ควรเป็นไปได้อย่างดี
10. ผู้แทนนักศึกษาที่ทำงานเพื่อส่วนรวม ควรมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม

สรุปได้ว่ากิจกรรมนักศึกษาจะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะการกำหนด นโยบายที่แน่นอน และองค์ประกอบด้านการบริหาร จะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างได้ผล ทั้งทางด้านการดำเนินการ นโยบายการพิจารณาหาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2.1.3 ประเภทของกิจกรรม

พาดิ ปรีชานันท์ และคณะ (2527 : 9 – 10) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาตามวัตถุประสงค์หลัก ๆ ได้ 7 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ การเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ ทางด้านวิชาการ ให้แก่นักศึกษา เช่น นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทางด้านการหนังสือพิมพ์ ได้ทำกิจกรรมด้านการเขียนหนังสือพิมพ์ของสถาบัน

2. กิจกรรมทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม กิจกรรมประเภทนี้มุ่งส่งเสริมความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ ให้แก่นักศึกษาในด้าน ศิลปวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความรู้และประสบการณ์ในด้านดนตรีไทยให้แก่นักศึกษา

3. กิจกรรมทางด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างทางด้านสาธารณะสมบัติ ในชนบท และชุมชนที่ยากจน เช่น โครงการค่ายอาสาพัฒนา

4. กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและทักษะในการกีฬา ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดทักษะในการกีฬา และให้ความสนุกสนานแล้วยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรง

5. กิจกรรมด้านนันทนาการเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่นักศึกษา เช่น การจัดสังสรรค์ การจัดงานเต้นรำ

6. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่เป็นศูนย์รวมของนักศึกษาและเป็นฝ่ายควบคุมและให้การสนับสนุนกิจกรรมอื่น ๆ เช่น สภานักศึกษา สโมสรนักศึกษา เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมืองเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออก ซึ่งอาจจะเป็นการคัดค้าน หรือการสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 127 – 128) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษา ตาม ลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษา และยังเป็นฝ่ายควบคุมและสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่น ๆ อีกด้วยโดยทั่ว ๆ ไปกิจกรรมประเภทนี้จะแบ่ง ออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารและฝ่ายสภานักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติ องค์การกิจกรรม ประเภทนี้ ได้แก่ องค์การนักศึกษา ศูนย์นักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา

2. กิจกรรมด้านวิชาการเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และ ประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

3. กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากจะทำให้นักศึกษาเกิดทักษะในการกีฬา และ ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรง นอกจากนี้การแข่งขันกีฬายัง เป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ ให้แก่นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปการแสดง ศิลปการพูด และ ดนตรี

5. เป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระทำ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือสร้างถาวรวัตถุที่เป็น สาธารณสมบัติ กิจกรรมด้านนี้มีทั้งการสร้างถาวรวัตถุ และการให้การศึกษาแก่ประชาชนในด้าน อาชีพ ด้านสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบท หรือประชาชนในเมืองที่อยู่แหล่งเสื่อมโทรมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

6. กิจกรรมทางดำนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้ความสนุกสนานและ เพลิดเพลินแก่นักศึกษา กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การจัดงานสังสรรค์ การจัดงานตามประเพณีท้องถิ่น หรือการจัดงานในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมืองเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือ แสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย(2534)ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาตาม ลักษณะวัตถุประสงค์และโครงการที่เขียนของงบประมาณสนับสนุนคือโครงการด้านบำเพ็ญประโยชน์ หรืออาสาพัฒนาชนบท ลักษณะของกิจกรรม เป็นโครงการทางด้านอาสาพัฒนาชนบทและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งนี้ รวมถึงโครงการทั้งในชั้นสำรวจ และชั้นการดำเนินการ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่

1. ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียน พัฒนาโรงเรียน สร้างสนาม กีฬา จัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้การจัดห้องสมุด ฯลฯ

2. ด้านสาธารณูปโภค เช่น สร้างถังเก็บน้ำฝน ขุดสระ ขุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุง หมู่บ้านและสาธารณสมบัติ

3. ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่า พัฒนาปรับปรุง อุทยานขุดลอกคูคลอง ให้บริการความรู้ในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุป กิจกรรมที่นักศึกษาให้ความนิยมนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมด้านค่ายอาสาพัฒนา เป็นการออกค่ายสู่ชนบทที่ห่างไกล และกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอีก คือ กิจกรรมด้านกีฬาและ นันทนาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและจริยธรรม กิจกรรมทางด้านวิชาการ

2.1.4 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนานักศึกษา การจัดการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ได้เน้นเฉพาะการผลิตบุคลากร เพื่อประกอบอาชีพเพียงอย่างเดียว แต่ จะต้องหาวิธีการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาของบุคคล ดังนั้นสถาบันจึงต้องรับผิดชอบในการกำหนด ทิศทาง เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาไปตามความสามารถและความถนัด กิจกรรมนักศึกษาเป็นวิธีการ หนึ่งที่สถาบันนำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษา การจัดกิจกรรมจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่าง ชัดเจน รอบคอบ และรัดกุม เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นดำเนินไปได้ด้วยดี ก่อให้เกิดประโยชน์ ตาม ความมุ่งหมายในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น

1. เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์ และทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่ดียิ่งขึ้น
4. เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้หัดปกครองตนเองด้วยการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญา
8. เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย
9. เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม
12. เพื่อให้รู้จักการเสียสละและทำงานให้ส่วนร่วม
13. เพื่อให้พัฒนาลักษณะนิสัย และความคิดที่ดี
14. เพื่อให้มีความสามัคคี
15. เพื่อให้พัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 120 - 121) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับรู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

สรุปได้ว่ากิจกรรมนักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อทำให้นักศึกษาเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพที่ดี และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปก็จะเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำงานในวิชาชีพที่ศึกษามา สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์ มีความบุคลิกภาพอันเป็นที่ชื่นชอบแก่บุคคลที่ได้พบเห็นกันทั่วไป และมีลักษณะบุคลิกภาพที่ดีเป็นตัวอย่างในสังคมได้

2.1.5 ประโยชน์และผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2520 : 108-112) ได้กล่าว ถึงประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา และผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

2.1.5.1 ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา

1. ทำให้นักศึกษาได้กระทำสิ่งที่ตนเองสนใจ
2. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำงาน
3. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง รักพวกพ้องและรัก

โรงเรียน

4. กิจกรรมนักศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. กิจกรรมนักศึกษาทำให้เกิดความร่วมมืออย่างดี ระหว่างนักศึกษาทุก

ระดับชั้นปี ครู อาจารย์ และผู้บริหาร

6. กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
7. กิจกรรมบางอย่างมีประโยชน์โดยตรงต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ

บำเพ็ญประโยชน์ และการออกค่ายอาสาพัฒนา

2.1.5.2 ผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา

1. ถ้าจัดกิจกรรมไม่ดี จะทำให้นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ทำให้เห็นว่ากิจกรรมเป็นเรื่องของคนส่วนน้อย

2. ถ้านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป อาจทำให้ผลการเรียนลดลง

3. กิจกรรมบางอย่างต้องลงทุนมาก การละคร การถ่ายภาพ โรงเรียนไม่สามารถจะช่วยเหลือได้ทั้งหมด ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน

2.1.6 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ภายในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ แต่ละแห่งต่างประสบปัญหาและอุปสรรคทั้งที่แตกต่างกันและคล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชูศักดิ์ ทิพย์เกษตรและคนอื่น ๆ (2529 : 100 – 101) ได้กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาว่า อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและนักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการบริหาร และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการ ตลอดจนขาด ความร่วมมือประสานงานขององค์กรต่าง ๆ ประกอบกับอาจารย์และนักศึกษาส່วนใหญ่ไม่เห็น ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533 : 13) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดย ส่วนรวมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือ ผู้ที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาไม่มีความชัดเจนว่า ตนเองมีจุดมุ่งหมาย มีบทบาท และมีความรับผิดชอบต่อการศึกษาอย่างไร เช่น อาจารย์ไม่ทราบ สถานภาพของตนเอง ไม่แจ่มแจ้งในปณิธาน หรือจุดมุ่งหมายของสถาบันไม่รู้จักนักศึกษา ขาด ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ส่วนนักศึกษาเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาโดย ปราศจากความมุ่งหมาย กล่าวคือ ไม่ทราบว่าสถาบันมีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม บุคลิกภาพหรือความรู้อย่างไร และในส่วนของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ คือ ผู้ที่มาจาก แวดวงวิชาการ จึงขาดความเข้าใจในสภาพของนักศึกษา และขาดความเข้าใจในอิทธิพลของ สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อนักศึกษา

สรุปได้ว่ากิจกรรมนักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ มีทั้งประโยชน์และผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและนักศึกษาขาดความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาส่วนนักศึกษาเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาโดยปราศจากความมุ่ง หมายไม่ทราบว่าสถาบันมีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม บุคลิกภาพหรือความรู้ อย่างไร และในส่วนของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่คือผู้ที่มาจากแวดวง การ จึงขาดความเข้าใจใน สภาพของนักศึกษา และขาดความเข้าใจในอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อนักศึกษา

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ธีระ นริฐกุล (2521 : 40) ได้วิจัยการศึกษความต้องการร่วมกิจกรรมของนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมกีฬาและสุขภาพมีการจัดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กิจกรรม ศิลปะและดนตรี อันดับสาม ได้แก่กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมที่จัดน้อยที่สุดคือ กิจกรรมเสริม วิชาชีพ ส่วนความต้องการเข้ากิจกรรมแต่ละประเภทของนิสิต ปรากฏว่านิสิตต้องการเข้าร่วมกิจกรรม สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์มากที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสาม ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ การจัดกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยจัดไม่กว้างขวางพอ คือจัดกิจกรรม เพียงไม่กี่ประเภท ทำให้บางกิจกรรมที่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมแต่ทางมหาวิทยาลัยไม่ได้จัดขึ้น หรือสนับสนุนให้จัด จึงทำให้นิสิตส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมเพียงไม่กี่ชนิดเท่านั้น

เทอดศักดิ์ สถาปิตานนท์ (2524 : 157 – 180) ได้วิจัยเกี่ยวกับข้อบังคับมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2523 และกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในทัศนะของอาจารย์กับนิสิต ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. กิจกรรมประเภทส่งเสริมวิชาการจัดการน้อยไป กิจกรรมประเภทกีฬาหะยะเวลาที่จัดไม่เหมาะสม และจัดกีฬาภายในมากไป กิจกรรมประเภทบำเพ็ญประโยชน์ได้รับการสนับสนุนมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมทำความสะอาดบริเวณมหาวิทยาลัย รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมจัดหาทุนสงเคราะห์ในชนบท กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการบริการชุมชนน้อยไป กิจกรรมประเภทศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ประเพณีถวายเทียนเข้าพรรษา ได้รับการสนับสนุนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมดนตรีไทย ประเพณีลอยกระทง และประเพณีรับน้องใหม่

2. ทศนคติต่อการจัดกิจกรรมนิสิต พบว่าทุกกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันว่าการจัดกิจกรรมนิสิตนั้นความเข้าใจของวัตถุประสงค์ในการจัดเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ความสำคัญในระดับรองลงมา ได้แก่ ต้องวางโครงการในการจัดกิจกรรมไว้ล่วงหน้า

3. ทศนคติต่อวิธีดำเนินงานการจัดกิจกรรมนิสิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มส่วนมากมีความเห็นสอดคล้องกัน การกำหนดระเบียบข้อบังคับด้วยกิจกรรมนิสิตควรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต เกี่ยวกับผู้ดำเนินการกิจกรรมนิสิตนั้น เห็นว่าคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุด สำหรับเรื่องการจัดกิจกรรมนิสิตจะต้องจัดเวลาพิเศษให้โดยสม่ำเสมอ ควรจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการจัดทุกครั้ง และเรื่องการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนิสิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มส่วนมากเห็นว่าควรให้ความร่วมมือทุกครั้งในการจัดกิจกรรมนิสิต และอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตจะได้หาโอกาสไปดูงานการจัดกิจกรรมสถาบันอื่น ๆ บ้าง ส่วนปัญหาต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนิสิตนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต คณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต และคณะกรรมการชมรม ควรจะได้ร่วมมือกันแก้ปัญหาเหล่านั้น และที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือจะต้องประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตทุกครั้ง

4. ปัญหาการจัดกิจกรรมนิสิตด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านศิลปวัฒนธรรม พบว่า

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษานิสิต ปัญหาที่พบได้แก่ ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจและสนับสนุน และไม่ค่อยให้ความร่วมมือ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต พบว่าไม่ค่อยให้ความร่วมมือ นอกจากนี้ยังพบว่าอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตไม่เพียงพอและขาดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนิสิต

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือของอาจารย์และนิสิต ปัญหาที่พบได้แก่ นิสิตไม่ให้ความสนใจและความร่วมมือ ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ไม่ให้ความสนใจและความร่วมมือ

จารุบุตร พันธ์ขาว (2525 : 101 – 109) ได้วิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อศึกษาความต้องการและเปรียบเทียบปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา กรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา และนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรรมการบริหารสโมสรนักศึกษาอุดรธานี อุบลราชธานี สกลนคร บุรีรัมย์ มหาสารคาม และนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา กรรมการสโมสรนักศึกษา และนักศึกษา ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบโดยส่วนรวมแล้ววิเคราะห์เป็นรายด้านแล้ว ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ในทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาและนักศึกษา ซึ่งจำแนกตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบโดยส่วนรวม ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ด้านปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรศึกษากับกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา มีทัศนะต่อปัญหาบางข้อแตกต่างกัน เช่น ปัญหาอาจารย์ขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม นักศึกษาไม่ให้ความสนใจกิจกรรมนี้จัดไม่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา เวลาในการจัดมีน้อยและขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

นิจพงศ์ ศรีวรรณ (2527 : 83 – 88) ได้ศึกษาความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนิสิตกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก 5 สาขา คือ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขาช่างฝีมือ สาขาคหกรรมศิลป์ และสาขากีฬาและนันทนาการ พบว่า นิสิตโดยส่วนรวมมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สาขามนุษยศาสตร์ เป็นอันดับแรก เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ และลักษณะที่พัก พบว่า นิสิตชายมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสาขากีฬาและนันทนาการมากกว่านิสิตหญิง และนิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสาขาช่างฝีมือมากกว่านิสิตชาย นิสิตที่พักในเขตวิทยาลัยครู มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สาขามนุษยศาสตร์มากกว่านิสิตที่พักภายนอกวิทยาลัยครู อุปสรรคในการร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม คือ เวลา

สมโภชน์ อเนกสุข (2529 : 36 – 45) ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า องค์ประกอบด้านเพศ ขณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่ ภูมิสำเนาของนิสิต ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรม

สมศักดิ์ บัวรอด (2532 : 69 – 71) ได้วิจัยการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีการปฏิบัติงานจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ รวม 5 ด้าน และรายด้าน คือ ด้านการกำหนดทิศทางและขอบเขตของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านองค์กรนักศึกษาและการบริหารกิจกรรม ด้านปัจจัยพื้นฐานที่ลำดับต่อการบริหารกิจกรรมนักศึกษา และด้านกระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครู ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ดังนี้

1. ด้านการกำหนดทิศทางและขอบเขตของการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่าการกำหนดนโยบายและจุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

2. ด้านประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ประเภทของกิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่ ได้แก่ กีฬา และอาสาพัฒนาชนบท

3. ด้านองค์กรนักศึกษา และการบริหารกิจกรรมนักศึกษา พบว่า สถานภาพขององค์กรนักศึกษา และการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ยังไม่เป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานและบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในวิทยาลัยอย่างแท้จริง ขาดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษา

4. ด้านปัจจัยพื้นฐานที่ลำดับต่อการบริหารกิจกรรมนักศึกษา พบว่าในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา

5. ด้านกระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษา พบว่าขาดการวางแผนงานโครงการและประสานงานร่วมกันระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง การประเมินผลไม่เหมาะสมและไม่มีการนำเอาผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมครั้งต่อไป

นลินี กิติเวชกุล (2533 : 108 – 109) ได้ศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าส่วนใหญ่ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม และจากการเปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต สรุปได้ดังนี้

1. การเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์ (กิจกรรมส่วนกลาง) ของนิสิตชั้นปีที่ 1- 4 ของนิสิตชายและหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายวิชาการของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 ของนิสิตชายและนิสิตหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นชมรมคอมพิวเตอร์ การเข้าร่วมของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวโน้มว่าสัดส่วนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมจะน้อยกว่าสัดส่วนของนิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4

3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 ของนิสิตชายและหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรมของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 ของนิสิตชายและหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเข้าร่วมกิจกรรมฝ่ายกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 ของนิสิตชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรกช ศิริ (2536 : 103 – 106) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในระดับปาน

กลาง มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในระดับมาก

2. เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะ ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม ที่พักอาศัย ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนิสิต พบว่า

2.1 นิสิตชาย นิสิตหญิงที่สังกัดคณะต่างกัน มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นิสิตที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม นิสิตที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ต่างกัน

2.3 เมื่อพิจารณาตัวแปรชั้นปี พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการไม่แตกต่าง

3. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะ ประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ที่พักอาศัย ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนิสิต พบว่า

3.1 นิสิตที่สังกัดคณะต่างกัน มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เมื่อพิจารณาตัวแปรชั้นปี พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรม นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

3.3 สำหรับตัวแปรเพศ และที่อยู่อาศัย พบว่า นิสิตชาย นิสิตหญิงที่พักอาศัยบ้านตนเอง หอพักใกล้เคียงบริเวณมหาวิทยาลัย และที่พักอื่น ๆ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการไม่แตกต่างกัน

โกเมศ กาบแก้ว (2541 : 37 – 97) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่ก่อการทะเลาะวิวาท ที่มีต่อสภาพภายในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมหากด้านอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรม

นักศึกษา ซึ่งด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี โดยเฉพาะในเรื่องส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาภายนอกสถานศึกษา เช่น กีฬาภายใน การรับน้องใหม่

1.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ดีเมนต์ (Dement. 162 : 484 – 490) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหญิง วิชาเอกวิทยาศาสตร์ พบว่า ร้อยละ 35 ของนิสิตที่เรียนไม่สำเร็จไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเลย และยังเห็นว่านิสิตที่เรียนสำเร็จเข้าร่วมกิจกรรมมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ

โคเฮน (Cohen. 1964 : 38 – 39) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย มีผลต่อทัศนคติและบุคลิกภาพในการพัฒนาวิธีชีวิตของนิสิตแต่ละคน

เมจิต (Majid. 1983 : 2565 – A) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ลำดับความต้องการการบริการนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า การให้การบริการทางด้านการให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมขององค์การนักศึกษา การปกครองและการจัดกิจกรรมนั้นธนาคารมีความจำเป็นต่อนักศึกษาค่อนข้างน้อย

ฮาโรลด์ (Harrold. 1967 : 2782 – A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ที่จะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การปลูกฝัง สร้างเสริมพัฒนาการและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และผลทางด้านคุณธรรมวัฒนธรรม ควรกำหนดขอบเขตให้กว้าง ๆ และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทางวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน มหาวิทยาลัยยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมสังคมที่เกิดขึ้นของนักศึกษา

โดแนลล์ (Donald. 1974 : 1882 – A) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกของสมาคมวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภท คือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสภานักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้งสภานักศึกษาทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัดคือการออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษกันอย่างกว้างขวาง และแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมสังคมคาดหวังไว้มาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงมักทำไม่ได้ตามแผนงาน ผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ วิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้เพราะเท่าที่เป็นอยู่มีปัญหาเรื่องนี้มาก โครงการของสภานักศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การกิจกรรมทุกประเภท ควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ กิจกรรมบริการสังคมควรมีอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันต่าง ๆ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมศึกษานั้นยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ยังประสบปัญหาต่าง ๆ อยู่หลายด้านด้วยกัน ทั้งปัญหาด้านนักศึกษา ด้านอาจารย์ หรือด้านองค์การ นักศึกษาก็ตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจเพื่อที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ดและคนอื่น ๆ (Good and others.1973 :7) ได้ให้ความหมาย ของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ในการใช้ทักษะหรือประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ไพศาล หวังพานิช (2514 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือเกิดจากการสอน และที่ ขนิษฐา แก้วสวัสดิ์วงศ์ (2524 : 1 – 6) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนหมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตอบแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 131) กล่าวว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนมี แนวโน้มที่จะมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง ช่วยตัวเองได้เมื่อเผชิญกับภาวะความตึงเครียดในที่สุด สามารถปรับตัวได้ และมีสุขภาพจิตดี ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความวิตกกังวล ห่อถอยและมุงร้ายต่อผู้อื่น ซึ่งถ้ามีความวิตกกังวลมาก ๆ จะทำให้คนนั้นมีสุขภาพจิตไม่ดี และ พบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและคนอื่นใน โรงเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่สนใจองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนยอมรับว่า การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จทางการเรียน ได้ดีเพียงใดย่อมขึ้นกับ องค์ประกอบ ด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

(Non Intellectual Factor) ดังที่ ฮาร์วิกเฮสต์ (Harvighurst. 1963 : 506) ได้กล่าวถึง ข้อสรุปของ เทอร์แมน (Terman) ว่า ความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับ สติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนในด้านองค์ประกอบที่ ไม่ใช่สติปัญญานั้น นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักแนะแนวพยายามที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยดูว่ามี อะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่าที่ปรากฏขณะนี้ ผลการวิจัยส่วนมากพบว่า องค์ประกอบที่นอกเหนือไปจากสติปัญญามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริงและมีเพียงส่วนน้อยที่ การวิจัยพบว่าไม่มีผลต่อการเรียน

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิชานั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความรู้สึกที่ดีกับตนเอง ช่วยตนเองได้เมื่อเผชิญกับปัญหา สามารถปรับตัวได้ และมีสุขภาพจิตดี ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความวิตกกังวล ห่อถอย และมีสุขภาพจิตไม่ดี พร้อมทั้งปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้ไม่ดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิตได้

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอลแลนด์ (Holland. 1959 : 135 – 142) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางสติปัญญา กับตัวแปรเกณฑ์คือเกรดเฉลี่ยพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเขาได้สรุปว่า ความสำเร็จทางการเรียนย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา สำหรับแคมป์เบลล์ (Campbell. 1965 : 62 – 63) ได้ใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนและแบบทดสอบเรียงความ โดยศึกษากับนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรม ใช้เกรดเฉลี่ยจากวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรสองปีเป็นเกณฑ์ พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบแต่ละชุดมีค่าระหว่าง .45 - .55

กิลล์ (Gill. 1962 : 144 – 149) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ และเด็กพวกนี้จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดีอีกด้วย ผลการวิจัยของกิลล์ แสดงว่า องค์ประกอบทางด้านการปรับตัวทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยของ กิลล์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของโดนิแวน (Donivan. 1965 : 20 – 23) ซึ่งได้ศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างการปรับตัวของบุคคล กับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยธุรกิจแห่งมหาวิทยาลัยเดนเวอร์ ในปีการศึกษา 1958 – 1959 การทำนายพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดและคะแนนจากเทอมแรกและปีแรก ส่วนการปรับตัวนั้นพิจารณาจากผลการสำรวจที่ได้จาก Guilford Timmerman Temperament Survey ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มที่มีการปรับตัวดีได้คะแนนสูงกว่าพวกที่ปรับตัวไม่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บอนนี่ (Bonney. 1955 : 131 – 142) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยเป็นเวลา 2 ปี พบว่านิสิตที่ได้รับคะแนนสูงในสังคมมี และมีบทบาททางกิจกรรมสังคม มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าพวกที่ได้รับคะแนนสังคมมีต่ำกว่า แสดงว่านิสิตปรับตัวดีจะมีผลการเรียนดี

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมคิด ไชยยันบุรณ์ (2510 : 26 – 27) ได้วิจัยเพื่อศึกษาบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้แบบสอบถาม High School Personality Questionnaire แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง 26 คน เป็นชาย 16 คน หญิง 10 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถในการรับผิดชอบและมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

2. นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถในการรับผิดชอบ และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่า แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

3. นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

4. นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีสภาพจิตใจอ่อนกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และนักเรียนหญิงในกลุ่มนี้แสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองได้ดีกว่านักเรียนชาย

บุคลิกภาพบางด้านที่ สมคิด ไชยยันบุรณ์ ศึกษาความมั่นคงทางอารมณ์ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความสามารถในการบังคับตนเอง การแสดงออกทางอารมณ์และความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นการปรับตัวของบุคคลที่สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยการประพฤติปฏิบัติได้ตามแนวทางส่วนใหญ่ของสังคม เช่น การปรับตัวทางอารมณ์และสังคมต่อตนเอง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ อาจารย์และบุคคลอื่น

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น พบว่าผู้ที่มียุทธศาสตร์ทางการเรียนสูงจะมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความรับผิดชอบ มีความสามารถในการบังคับตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง และการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มียุทธศาสตร์ทางการเรียนต่ำกว่า ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิต

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัวของนิสิต

3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับผู้ปกครอง

3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับผู้ปกครอง

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้นเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กเป็นอย่างมาก เพราะในการอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้น พ่อแม่จะเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการปลูกฝังให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในด้านความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ทัศนคติ อุปนิสัย อารมณ์ วัฒนธรรมที่ทำให้เด็กมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ ถ้าเด็ก

ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมบุคลิกภาพ ในด้านที่ดีมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง และต่อสังคมก็ย่อมมีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ฟรอยด์ (Freud. 1969 : 26 – 29) เชื่อว่าใน 5 ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ เด็กควรได้รับการอบรมเป็นอย่างดีเพื่อให้ได้รับการตอบสนองความต้องการถูกหลักพัฒนาการ เมื่อโตขึ้นจะได้มีบุคลิกภาพอันพึงปรารถนา และการจะได้บุคลิกภาพเช่นนี้ วัฒนธรรมจากสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญ ร่างกายซึ่งพัฒนามาจากพันธุกรรมเป็นเพียงเครื่องช่วยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่บุคคลจะกระทำได้นั้น แต่ถ้าขาดวัฒนธรรมจากสิ่งแวดล้อมแล้ว เด็กเหล่านี้จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ไม่ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การอบรมเลี้ยงดูจึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการอบรมเลี้ยงดูนั้น มีการศึกษากันหลายแบบ เป็นต้นว่า โดยการสัมภาษณ์ผู้เป็นแม่เด็ก โดยการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก โดยการทดสอบลักษณะที่เด็กรับรู้เอาจากการปฏิบัติของพ่อแม่ ที่นิยมกันมักจะศึกษาในลักษณะที่เด็กรับรู้พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ปฏิบัติต่อตนไว้ได้มากน้อยเพียงไร ดังที่ ฮิลเลียด และรอธ (Hilliard and Roth. 1969 : 42 – 44) กล่าวว่า การศึกษาค้นคว้าความจริงในปัจจุบันพิจารณาในแง่ที่ตนรับรู้มากกว่า เพราะว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกไปไม่ใช่ในรูปของความจริง แต่เป็นรูปของการรับรู้ในเรื่องความจริงนั้น ๆ ของเขาซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการและค่านิยมของเขามากด้วย

บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) กล่าวว่า การให้ความรักแก่บุตรนั้น ถ้ามากเกินไปอาจจะทำให้บุตรขาดความสามารถที่จะคิดริเริ่ม และขาดความเป็นอิสระแก่ตนเอง การปล่อยปละละเลยมากเกินไปก็ทำให้เกิดไม่รู้จักความเพียงพอและขอบเขต (Breckenridge and Vincent. 1966 : 143) การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบลงโทษเป็นวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้กันมานานแล้ว

เดโช สนวนนนท์ (2510 : 67) ได้กล่าวถึงผลเสียของการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษว่า จะทำให้บุตรเกิดความตึงเครียด เจ้าอารมณ์ ดื้อรั้น ขัดคำสั่ง และต่อต้านพ่อแม่ นอกจากนี้การที่พ่อแม่เข้มงวดจะทำให้บุตรเกิดความคับข้องใจ ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง บุตรจะมีลักษณะลงโทษตัวเอง และมีพฤติกรรมรุนแรงในทางนิเสธ

ดวงเดือน ศาสตรภทท์ (2515 : 51) กล่าวว่า ยิ่งลงโทษรุนแรงมากเท่าไรก็ยิ่งทำให้บุตรขาดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น แต่ตรงข้ามถ้าพ่อแม่ใช้วิธีการดักเตือน แนะนำ ชี้แจงเหตุผล หรือลงโทษแบบละมุนละไมแล้ว จะช่วยให้บุตรมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจในตนเองและสามารถพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

ระวิพันธ์ โสมนะพันธ์ (2515 : 57) ได้กล่าวสรุปผลการศึกษาของนักจิตวิทยาต่าง ๆ ไว้ว่า การลงโทษนอกจากจะเป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำแล้ว ยังทำให้เกิดสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาที่ไม่ได้คาดหวังไว้ต่อพฤติกรรมนั้นอีกด้วย

เฮิร์ลอค (Herlock. 1697 : 194) กล่าวว่า องค์ประกอบทางบ้านที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำก็คือชนิดของการฝึกอบรมเด็ก เด็กวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยวิธีการที่เข้มงวดใช้อำนาจ มักจะกลายเป็นคนที่ยอมแพ้ย่ำ เรียนรู้อย่างไรที่จะเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำ ถ้าเด็กยอมแพ้ย่ำต่ออำนาจของพ่อแม่อย่างง่ายดายเด็กก็จะกลายเป็นผู้ตามที่อ่อนปวกเปียก (Disgruntled

Follower) เด็กที่ชอบขัดขืนอำนาจของพ่อแม่ ก็เท่ากับเป็นการพัฒนานิสัย ที่จะขัดขืนการใช้ อำนาจทุกอย่างกลายเป็นผู้ตามที่ขุ่นแค้น (Disgusted Follower) ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ถูกเลี้ยงดู มาแบบประชาธิปไตยจะพัฒนาแบบแผนของการปรับตัว ซึ่งจะทำให้เขาประสบความสำเร็จใน บทบาทของการเป็นผู้นำนอกบ้าน ดังเช่นการศึกษาของมิทส์(Hurlock.1967:192 – 4 ; Mites. n.d.) ที่กล่าวว่า ส่วนมากเด็กที่ประสบความสำเร็จมักจะเป็นเพราะพ่อแม่ไม่ค่อยปกป้องที่จะคุ้มครองไม่ ค่อยเคร่งครัดในการควบคุม พ่อแม่มักจะยอมให้เด็กตัดสินใจเอง รู้จักการใช้พิจารณาและทดลองกับ สถานการณ์ใหม่ ๆ นอกจากนี้พ่อแม่ก็ยังเคารพในบุคลิกภาพของเด็กแต่ละคนด้วย นั่นก็คือเคารพ ในสิทธิและความคิดของเด็กตลอดจนการใช้ความสามารถอย่างฉลาดในการประเมินรูปแบบของ พฤติกรรมและลักษณะทางบุคลิกภาพของเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาในการพัฒนาตัวเองให้ไปสู่ จุดสูงสุด

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญ และมี อิทธิพลในการพัฒนาสำหรับมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องการได้รับการเลี้ยงดูเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้น การอบรมเลี้ยงดูน่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิต

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับผู้ปกครอง

3.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไซมอนด์ (Symond. 1973 : 283 – 285) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ แสดงถึงการยอมรับบุตร เปรียบเทียบกับการปฏิเสธบุตร พบว่า บุตรที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นผู้ที่ เพื่อนฝูงรักใคร่ และยอมรับเป็นอย่างดี จะชอบเข้าสังคม สนใจการทำงาน มองโลกในแง่ดี มีความ มั่นคงทางอารมณ์ มีมโนคติเกี่ยวกับตน (Self Concept) สูงคือรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองมีค่า มีความอบอุ่น และปลอดภัย

เฮร์ลอค (Herlock. 1964 : 661) ศึกษาพบว่า ผลการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย กล่าวคือ ให้ความรัก ความสนใจ และเห็นความสำคัญของบุตรจะทำให้บุตรรู้จัก รับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเพื่อนมาก เป็นมิตร ซื่อสัตย์ คล่องแคล่ว ระวัง มีอารมณ์ มั่นคง มีความคิดริเริ่ม พึ่งตนเอง และสามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ

กลูก และกลูก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2509 : 102 – 104 ; Gleuck and Gluck. n.d.) ได้ศึกษาลักษณะร่างกาย จิตใจ และพื้นฐานของครอบครัวของเด็กเกเร จำนวน 500 คน และเด็ก ไม่เกเรจำนวน 500 คน พบว่าลักษณะชีวิตครอบครัวของเด็กแต่ละคนจะเป็นเครื่องชี้ และทำให้ สามารถตัดสินใจได้ว่าเด็กนั้น ๆ จะเป็นเด็กดีหรือเด็กเกเร และสรุปว่าองค์ประกอบของครอบครัวที่ มีผลต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็กมี 5 ประการคือ ความรักของแม่ ความ รักของพ่อ การเลี้ยงดูของแม่ วินัยของพ่อ หรือวิธีที่พ่อใช้เพื่อให้บุตรเชื่อฟังคำสั่งสอน ความรักใคร่ ประองตองกันระหว่างสมาชิกใน ครอบครัว

เบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80 – 249) อ้างถึงผลการศึกษาของสตรอทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และเพจ (Page) ซึ่งพบว่าเด็กที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทำให้เด็กพัฒนา ความคิดเรื่องนับถือตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มี

ความเชื่อมั่นในตนเอง จะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ การฝึกฝน ระดับอายุ ระดับพัฒนาการ กลุ่มเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ เด็กที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองคือเด็กที่ไม่บรรลุพัฒนาทางอารมณ์ ไม่ต่อสู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง

3.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ จันทรพิบูลย์ (2510 : 54 – 56) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดนนทบุรี จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในครอบครัว

วันเพ็ญ อายุการ (2512 : 89 – 90) ได้ทำการศึกษาเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 307 คน ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กมาก โดยเฉพาะการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ ถ้าเข้มงวดกวดขันในเรื่องระเบียบวินัยมากทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็นคอยทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่เท่านั้น ความริเริ่มและความเป็นผู้นำก็ไม่มี ผลการวิจัยบางอย่างที่สอดคล้องกับข้อคิดเห็นดังกล่าวแล้วคือ ผลการวิจัยของ วินิจ เกตุขำ (2515 : 77 – 84) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในจังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 151 คน หญิง 125 คน และแบบเรียกร้องเอากับเด็กในด้านความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ และการอบรมเลี้ยงดูนั้น ผลปรากฏว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักมีความสัมพันธ์ทางตรงกับความความเป็นผู้นำ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอากลับจากเด็กไม่มีความสัมพันธ์กับความความเป็นผู้นำ

ยงยุทธ์ เปลี่ยนผดุง (2509 : 9 – 10) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของเด็กที่หนีออกจากบ้าน พบว่า ร้อยละ 30 ของเด็กที่หนีออกจากบ้าน มีสาเหตุจากผู้ปกครองและสาเหตุเหล่านี้เนื่องจากผู้ปกครองเขียนตีร้อยละ 42 ผู้ปกครองดุด่าประมาทร้อยละ 40 เป็นต้น เหล่านี้แสดงว่าความเข้มงวดของพ่อแม่ จะทำให้เด็กเกิดความตึงเครียดและยุ่งยากขึ้น เมื่อพ่อแม่บังคับหรือขัดใจเด็กมากเกินไป เด็กจะเกิดความคับข้องใจ และจะหาทางระบายอารมณ์ออกมาในทางตรงกันข้ามกับพ่อแม่สั่งสอนซึ่งตรงกับที่ มิลเลอร์ (Buss. 1963 : 113 ; Miller. n.d.) พบว่า ยิ่งพ่อแม่เข้มงวดกับบุตรเพิ่มมากขึ้นเท่าไร บุตรจะเกิดความหงุดหงิดคับแค้นใจมากขึ้นเท่านั้น และความข้องคับใจมากเท่าไรก็ยิ่งมีความก้าวร้าวมากเพียงนั้น

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูครอบครัวมีความสำคัญ ในการหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็ก เด็กจะมีความผูกพัน กับครอบครัวตั้งแต่เล็กจนโต บิดามารดาจึงมีอิทธิพลต่อตัวเด็กในการอบรมสั่งสอน การให้ความรัก การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือพฤติกรรมให้แก่เด็ก

3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

3.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

เนื่องจากอัตราการทำงานของผู้หญิงเพิ่มขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 ประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้หญิงที่อยู่ในเมืองมีงานทำ และในจำนวนนั้นก็มีแม่บ้านที่ออกไปทำงานนอกบ้านด้วย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการแบ่งงานในครอบครัว เช่น บิดาต้องช่วยทำงานมากขึ้น ต้องจ้างคนใช้มาช่วยทำงานบ้าน ทำให้โครงสร้างของอำนาจเปลี่ยนแปลงไป เกิดความคิดว่าบิดามารดามีอำนาจเท่าเทียมกันมากขึ้น มารดามีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสำคัญในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การทำงานของมารดาจะส่งผลต่อบิดา (Duvall, 1977 : 78 : Citing Farkas, 1977)

เพล็ค (Baruch and Barnett, 1986 : 1210 – 1223 ; Citing Pleck, 1983) ศึกษาพบว่า การที่บิดาจะมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรสัมพันธ์กับการทำงานของมารดา

ไพโตรพินโต (Pietropinto, 1986 : 41 – 46) ได้สำรวจการเปลี่ยนแปลงของบทบาทการเป็นบิดาในภาวะมารดาทำงาน โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นแพทย์ จำนวน 400 คน พบว่าบิดาให้เวลากับบุตรมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเล่น และให้เวลากับบุตรชายมากกว่าบุตรหญิงเล็กน้อย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก (2524 : 8 – 12) ในครอบครัวที่มารดาทำอาชีพนั้น บิดาเข้ามาเกี่ยวข้องและร่วมรับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น

สรุปได้ว่าอาชีพของผู้ปกครองบิดามารดามีผลต่อการเลี้ยงดูบุตร การทำงานของบิดามารดาจะส่งผลในการให้เวลากับบุตรทำให้โครงสร้างของอำนาจเปลี่ยนแปลงไป เกิดความคิดว่าบิดามารดามีอำนาจเท่าเทียมกันมากขึ้น มารดามีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสำคัญในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเล่น และให้เวลากับบุตรชายมากกว่าบุตรหญิงเล็กน้อย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3.1 ประวัติความเป็นมา

ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สวนสุนันทา ได้เป็นที่ประทับของ พระมเหสี พระราชธิดา และ เจ้าจอมมารดา ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน 32 ตำหนักรวมทั้งอาคารที่พักของบรรดา ข้าราชการบริพาร โดยมี พระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดาประทับ ณ ตำหนักสายสุทธาสนพดล ตั้งแต่ พ.ศ. 2467 ปัจจุบันมีสภาพใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุด อยู่ 6 ตำหนัก เนื่องจากมีผู้นำบุตร และ หลานของตน มาถวายตัวต่อ พระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา เป็นจำนวนมาก พระวิมาดาเธอฯ จึงทรงให้สร้างโรงเรียนนิภาอาคาร สอนตามหลักสูตรการศึกษาสมัยนั้นรวมทั้งอบรม มารยาท และ การฝีมือ ด้วยดำเนินกิจการไปโดยปริยาย

พ.ศ. 2480 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ดำริที่จะให้เป็น ที่พักอาศัยของ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แต่ คณะรัฐมนตรีลงมติ ให้ใช้สถานที่นี้ ให้เป็นประโยชน์ ทางการศึกษา ของ รัฐกระทรวงธรรมการ จึงได้จัดตั้งให้เป็นสถานศึกษาสำหรับกุลสตรี ชื่อโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2480 ตั้งแต่วันนั้น จนถึงปัจจุบัน สวนสุนันทาพัฒนา ด้านการศึกษา ต่อเนื่อง มีสาระสำคัญ สรุปได้โดยลำดับดังนี้

พ.ศ. 2480 เริ่มจัดการศึกษา 2 แผน คือ แผนกสามัญ และ แผนกวิสามัญ แผนกสามัญ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 ถึงมัธยมปีที่ 6 สำหรับ นักเรียนชั้น มัธยมปีที่ 7-8 นั้น รับโอนจาก โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ โรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนสตรีวิทยาและโรงเรียนสตรีโชดเวช แผนกเลขานุการ สำหรับนักเรียนประถมปีที่ 1 เท่านั้น ที่จัดเป็น สหศึกษา ส่วนแผนกวิสามัญ รับโอนนักเรียนฝึกหัดครู ประถมหญิง จากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์และรับนักเรียน ที่จบชั้นมัธยมปีที่ 8 มาศึกษาหลักสูตร ประโยคครูประถม (ป.ป.)

1 ปี มีทั้งประเภทนักเรียนนอกบารุง คือ ผู้เรียนโดยทุนส่วนตัวและนักเรียนในบารุง คือ ผู้สอบได้ทุนกระทรวงธรรมการ

พ.ศ. 2481 จัดสอนชั้นมัธยมปีที่ 8 และแบ่งการเรียน การสอนเป็น 3 แผนกคือ แผนกประถมศึกษา แผนก มัธยมศึกษา และ แผนก ฝึกหัดครู พ.ศ. 2482 แผนก มัธยมศึกษา เหลือเพียงชั้นมัธยมปีที่ 1-6 ส่วนแผนก ฝึกหัดครู เปิดสอนหลักสูตร ประโยคครูประถม (ป.ป.) 1 ปี รับจากผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมปีที่ 6 ให้มาเรียนแบบอยู่ประจำ ทั้งประเภทในบารุงและนอกบารุง

พ.ศ.2483 แผนก ประถมศึกษา เปิดสอนชั้น เตรียมประถม แต่ปีต่อมาก็ยุบไป เปิดสอนที่โรงเรียนละอออุทิศ

พ.ศ.2486 ขยายการรับนักเรียนในบารุงจากต่างจังหวัด ทุกจังหวัดโดยจังหวัดเป็นผู้สอบคัดเลือกนักเรียนส่งเข้าเรียนอยู่ประจำจังหวัดละ2คน

พ.ศ.2490รับเฉพาะนักเรียนในบารุงมีทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

พ.ศ.2491รับโอนนักเรียนประถมจากโรงเรียนละอออุทิศมาไว้

พ.ศ.2495 เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถมแผนกการงานสันตติ์เช่นงานประดิษฐ์,งานไม้,งานพิมพ์,งานไฟฟ้า,งานเสื้อผ้า, ฯลฯ

พ.ศ. 2496 เปิดสอนหลักสูตร ประโยคครูมัธยม (ป.ม.) 2 ปี แผนกการงานสันตติ์รับจากผู้จบป.ป.การงานสันตติ์

พ.ศ.2498เลิกหลักสูตรป.ป.และป.ม.การงานสันตติ์และเปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(ป.กศ.) 2 ปี รับจากผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ 6 เริ่มจากคิดคะแนนแบบหน่วยกิตแทนแบบร้อยละ

พ.ศ. 2500 เปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.กศ. รอบบ่าย เพื่อแก้ไขปัญหาที่สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ 6 แล้ว ไม่มีที่เรียน รับ นักเรียน ฝึกหัดครูชาย เป็นครั้งแรก และ เริ่มมีนักเรียน ทั้งประเภทอยู่ประจำและประเภทเดินเรียนเนื่องจากไม่มีหอนอนเพียงพอ

พ.ศ. 2501 เปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(ป.กศ.ชั้นสูง) รับจากผู้สำเร็จการศึกษาป.กศ.และกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ยกฐานะโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย

เป็น วิทยาลัยครู สวนสุนันทา จัดการ เรียนการสอน เป็น 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายอุดมศึกษา ฝ่ายมัธยมศึกษา และฝ่ายประถมศึกษา

พ.ศ. 2510 เปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตรป.ป. แบบเร่งรัดรับนักเรียนที่สำเร็จ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่ามาเรียน 1 ปี

พ.ศ. 2511 เปิดสอนภาคนอกเวลาหลักสูตรป.กศ. ด้วยในปีต่อมา

พ.ศ. 2517 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปี โดยใช้หลักสูตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้วิทยาลัยครูสวนสุนันทา เป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูแบ่งสายงานการปฏิบัติราชการออกเป็น - สำนักงาน อธิการ-คณะวิชา-ภาควิชาและยังคงมีโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเช่นเดิม

พ.ศ. 2519 สอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี โดยใช้หลักสูตรของกรมการฝึกหัดครู

พ.ศ. 2520 งดรับนักศึกษาภาคนอกเวลา

พ.ศ. 2521 เปิดรับนักเรียนระดับปริญญาตรี 2 ปี ตามโครงการอบรมครูและบุคลากร การศึกษาประจำการ(อ.ค.ป.)

พ.ศ. 2523 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยรับจากนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ก่อนพ.ศ. 2523) หรือมัธยมปีที่ 6 พ.ศ. 2525 รับนักศึกษาป.กศ. ชั้นสูงภาคต่อเนื่องและภาคสมทบ (แทนภาคนอกเวลาเดิม) พ.ศ. 2526 เปิดสอนหลักสูตรเทคนิคอาชีพระดับป.กศ. ชั้นสูง 2 ปี รับจาก ผู้สำเร็จมัธยมปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

พ.ศ. 2527 มี พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ฉบับที่ 2 กำหนดให้วิทยาลัยครูเปิดสอนได้ 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์ ทั้งระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีหลังอนุปริญญาวิทยาลัยครูสวนสุนันทายังเปิดสอน ระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2528 เลิกโครงการ อ.ค.ป. เปลี่ยนเป็น โครงการอบรม การศึกษาบุคลากร ประจำ (กศ.บป.) สอนทั้งระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีสาขาวิชาการศึกษาและสาขาวิชาการอื่น ใน กรุงเทพมหานครเป็นสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

พ.ศ. 2529 เปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีหลังอนุปริญญา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพิ่มเติมจากสาขาวิชาการศึกษา ที่มีอยู่เดิม

พ.ศ. 2530 สภาการฝึกหัดครูได้พัฒนาหลักสูตรทุกระดับและทุกสาขาวิชา วิทยาลัยจึงเปิดสอนหลักสูตรใหม่นี้

พ.ศ. 2534 สภาการฝึกหัดครูอนุมัติโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจและโปรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารวิทยาลัยจึงเปิดรับนักศึกษาในโปรแกรมดังกล่าว

พ.ศ. 2535 วิทยาลัยครูได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็น สถาบันราชภัฏ

พ.ศ. 2538 ถึงปัจจุบันวิทยาลัยครูได้เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏ โดยได้ตราเป็น พระราชบัญญัติ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย ในวันที่ 19 มกราคม 2538

ในปัจจุบัน สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเปิดสอน ภาคปกติและภาคกศ.บป. ในระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี 3 สาขาวิชา ได้แก่ 1. สาขา ศีกษาศาสตร์ เปิดสอน 16 โปรแกรมวิชา 2. สาขา วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน 11 โปรแกรมวิชา 3. สาขา ศิลปศาสตร์ เปิดสอน 14 โปรแกรมวิชา ทั้งยังมีการบริการวิชาการแก่บุคคลทั่วไป หลายโครงการ เช่น โครงการ อบรมภาษาอังกฤษ อบรมภาษาญี่ปุ่น อบรมการถ่ายภาพ อบรมคอมพิวเตอร์ อบรมนาฏศิลป์ ชัมเมอร์แคมป์ อบรมการพิมพ์ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร

ปรัชญา

ทรงปัญญา ศรีทธารธรรม นำสังคม

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยคุณภาพชั้นนำ เพื่อความเป็นไทยของปวงชน

พันธกิจ

สถาบันมีภารกิจในการ

1. ผลิตบัณฑิตทุกสาขาตามความต้องการของสังคม
2. ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
3. สร้างองค์ความรู้เพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษย์
4. พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับสากล
5. บริการความรู้และวิทยาการเพื่อความสันติและยั่งยืนของสังคม
6. อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมไทยให้เอื้อต่อสังคมโลก
7. อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตของทุกคน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 2098 คน เป็นนักศึกษาชาย 525 คนและเป็นนักศึกษาหญิง 1573 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 687 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 413 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 486 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 512 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 425 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 106 คนและหญิงจำนวน 319 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 139 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 86 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 102 คน เป็นนักศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane 1996:583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

1.2.1 จำแนกประชากรจำนวน 2098 ออกเป็น 4 ชั้นปี ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 687 คน นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 413 คน นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จำนวน 486 คน และ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 512 คน

1.2.2 จำแนกประชากรในข้อ 1.2.1 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 215 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 472 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นนักศึกษาชายจำนวน 97 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 316 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นนักศึกษาชายจำนวน 111 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 375 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เป็นนักศึกษาชายจำนวน 102 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 410 คน

1.2.3 สุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละชั้นปี ในข้อ 1.2.2 โดยใช้การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane 1970:583) โดยใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 : 1 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 425 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 139 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 86 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 102 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปีและเพศ

ชั้นปี	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	215	44	472	95	687	139
2	97	20	316	66	413	86
3	111	22	375	76	486	98
4	102	20	410	82	512	102
รวม	525	106	1,573	319	2,098	425

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 8 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษาเพื่อนกับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงใน (✓) ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่านให้ครบถ้วน

1. เพศ
() ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่
4. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)
5. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (ที่ได้จากผู้ปกครองหรือหาได้เอง) บาท
6. ท่านมีโรคประจำหรือไม่ ...
() ไม่มีโรคประจำตัว () มีโรคประจำตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงใน (✓) ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่านให้ครบถ้วน

7. สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

- () โสด
() คู่
() หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

8. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือนประมาณ บาท

9. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง
() ค้าขาย / เกษตรกร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของพิไลวรรณ แดงขาว(2545: 90)และบุญส่ง สร้อยสิงห์ (2546 : 101 – 108)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบบุคลิกภาพให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type)

คำชี้แจงแบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อ นักศึกษาอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของ นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างในบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
(0)	ท่านเป็นคนที่ทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างดี					
(00)	ท่านเป็นคนที่ร่าเริง และสนุกสนานอยู่เสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	คะแนน		คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5		1
เห็นด้วย	4		2
ปานกลาง	3		3
ไม่เห็นด้วย	2		4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1		5

เกณฑ์การแปลผล (อัจฉรา วังศ์วัฒนมงคล, 2533 : 57 – 58)

ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนน 51 - 100

ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบ บี หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนน 20 - 50

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของเดวิด โกลด์เบิร์กและพอลวิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams, 1988) แปลเป็นไทย โดยนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

ตัวอย่าง แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60

คำชี้แจงสุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ใกล้เคียงกับสุขภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุดโดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีตและกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ข้อ 1 รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

ข้อ 2 รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 3 รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนใช้การคิดแบบ GHQ 60 คือ 0 – 0 -1 – 1

ตอบ 2 ข้อแรก ให้คะแนน 0 คะแนน

ตอบ 2 ข้อหลัง ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสุขภาพจิต (ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ 2539:1 – 17)

ได้คะแนน 0 – 11 คะแนน ถือว่ามีสุขภาพจิตปกติ

ได้คะแนน 12 คะแนนขึ้นไป ถือว่ามีสุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของวงเดือน จงไพบุลย์(2543 : 126 – 127) และสุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 95 - 97)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาเมื่อนักศึกษาอ่านข้อความนี้แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	บิดามารดามีความเป็นกันเองกับ นักศึกษา					
2	บิดามารดามักยอมรับฟังความคิดเห็น ของนักศึกษา					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
3	เมื่อนักศึกษาอยู่กับบิดามารดาของท่าน / นักศึกษารู้สึกว่าตนเองมีอิสระในความคิด					
4	บิดามารดาของท่านมักเข้มงวดในกฎระเบียบ จนท่านรู้สึกว่าขาดอิสรภาพ					
5	ในบางครั้งขณะที่นักศึกษากับอยู่กับบิดามารดา นักศึกษาจะรู้สึกว่าไม่เป็นตัวของตัวเอง เพราะบิดามารดา ยังคิดว่านักศึกษาเป็นเด็ก อยู่เสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของ พัสณี สุขสาโรจน์ (2545) และบุปผา ประทับทอง (2545)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทางกายภาพในโรงเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ โดยเฉพาะใช้ข้อมูลจากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อ นักศึกษาอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของ นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	รูปแบบการจัดกิจกรรม					
1.	ท่านไม่ชอบการเข้าร่วมทำกิจกรรม นักศึกษาแบบเน้นพิธีการ เช่น กิจกรรม ถวายพระ กิจกรรมไหว้ครู กิจกรรม ปฐมนิเทศ					
2	ท่านไม่ชอบการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เน้น ด้านวิชาการมากเกินไป					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงมากที่สุด	5		1
จริงมาก	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 คะแนน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพตรงกับข้อเท็จจริงในการเข้าร่วมกิจกรรมดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 คะแนน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพตรงกับข้อเท็จจริงในการเข้าร่วมกิจกรรมดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนเพื่อนนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนของชาติชาย ห่มอันสมัค (2542) และ มารษา นาคทับที (2541)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนจากความรู้ที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type) ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อ นักศึกษาอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของ นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ท่านกับเพื่อน ๆ ของท่านต่างรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
2	ท่านกับเพื่อน ๆ ของท่านชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าทำงานคนเดียว					
3	ท่านสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกับเพื่อน ๆ ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดีใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษากับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง

6.4 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.5 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นน้องกับนักศึกษารุ่นพี่ของ ปรกาศทิพย์ พิชัย (2539) และ ศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

6.6 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นน้องกับนักศึกษารุ่นพี่จากความรู้ ที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ท

(Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นน้องกับรุ่นพี่

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อ

นักศึกษาอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของ นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	น้อยจริง	จริงน้อยที่สุด
1	นักศึกษาให้ความนับถือ เชื่อฟังรุ่นพี่เป็นอย่างดี					
2	นักศึกษาชอบปรึกษาเรื่องต่างของทำนกับรุ่นพี่เป็นประจำเมื่อเกิดปัญหา					
3	นักศึกษารุ่นน้องชอบพบปะกับนักศึกษารุ่นพี่เสมอ ๆ เมื่อมีเวลาว่าง					
4	นักศึกษารุ่นพี่ชอบให้ความช่วยเหลือนักศึกษารุ่นน้องเสมอ					
5	นักศึกษารุ่นน้องจะมีความเกรงใจต่อนักศึกษารุ่นพี่มาก เมื่อรุ่นพี่ออกคำสั่ง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

(คะแนน)

จริงที่สุด	5
จริง	4
จริงบ้าง	3
จริงน้อย	2
จริงน้อยที่สุด	1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

1
2
3
4
5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538:9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นน้องกับรุ่นพี่ดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นน้องกับรุ่นพี่ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธระหว่างนักศึกษารุ่นน้องกับรุ่นพี่ไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของกษกร-ศรีสัมพันธ์ (2537) และ กนิษฐา ถาวรกิจ

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการจากความรู้ที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดของท่านที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ค่อนข้างจะตรงกับความคิดของท่านบ้าง
		ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่ตรงกับความคิดท่าน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	ท่านคิดว่ากิจกรรมช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียน					
2.	ท่านคิดว่ากิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
3.	ท่านคิดว่าการทำกิจกรรมทำให้มีเพื่อนมากขึ้น					

2 ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านโดยพิจารณาว่า

มากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านรู้สึกสนุกสนานที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					
2.	ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมสร้างชื่อเสียงให้สถาบัน					
3.	ท่านรู้สึกว่ากิจกรรมเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ					
4.	ท่านรู้สึกภาคภูมิใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					

3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับกรกระทำของท่านโดยพิจารณาว่า

เป็นประจำ	หมายถึง	ตรงกับพฤติกรรมที่ท่านทำอยู่เป็นประจำ
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับพฤติกรรมที่ท่านทำเกือบเป็นประจำ
บางครั้ง	หมายถึง	ตรงกับพฤติกรรมที่ท่านบ้างไม่บ่อยครั้ง
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ตรงกับพฤติกรรมของท่านน้อยครั้ง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับพฤติกรรมของท่านน้อยครั้งมากจนเกือบไม่ตรงเลย

แนวโน้มนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของ นักศึกษา	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
1. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาที่จัดขึ้นในสถาบัน					
2. ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือแก่กลุ่ม กิจกรรมนักศึกษาเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ					
3. ข้าพเจ้ามักเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ สมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ ชักชวน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง,มากที่สุด, เป็นประจำ	5		1
เห็นด้วย,มาก,บ่อยครั้ง	4		2
ไม่แน่ใจ,ปานกลาง, บางครั้ง	3		3
ไม่แน่ใจ,ปานกลาง,น้อยครั้ง	2		4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง,น้อยที่สุด,น้อยครั้งที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ เวรณี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรมธิดา แสนเครือคำ และอาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันเพื่อใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่า

อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจสอบแล้ว ทั้ง 30 คน มาเรียงลำดับจากสูงสุดไปต่ำสุดแล้วแยกแบบสอบถามของผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ T – test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในงานวิจัยดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 1.93 – 5.416

2.2 ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.248-4.472

2.3 ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.121 – 2.180

2.4 ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษาเพื่อนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.181 - 3.873

2.5 ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง จำนวน 8 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.216 - 6.928

2.6 ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 19 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.475 - 4.899

3.หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เลือกไว้ในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Coronbach)

3.1 ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7944

3.2 ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8630

3.2 ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ จำนวน 9 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8280

3.3 ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษาเพื่อนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7714

3.4 ตอนที่ 7แบบสอบถามสัมพันธระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง จำนวน 8 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8988

3.5 ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 19 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8896

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำไปขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง กับ นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 27 – 31 สิงหาคม 2547 จำนวน 425 ฉบับ ได้คืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับมาตรวจให้คะแนนตาม เกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมข้อมูลสำเร็จรูปทาง สถิติสำหรับทางสังคมศาสตร์ SPSS / PC + (Statistical Package for Social Science)

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้การคำนวณ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการ- จัดการ กับทัศนคติต่อเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วม กิจกรรมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple - Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Conbach)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านสภาพแวดล้อม กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการสัมพันธ์กันโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean Squares)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของค่าพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\bar{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่สอดคล้องต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ระดับชั้นปีที่ 1
X_5	แทน	ระดับชั้นปีที่ 2
X_6	แทน	ระดับชั้นปีที่ 3

X ₇	แทน	ระดับชั้นปีที่ 4
X ₈	แทน	ผลการเรียน
X ₉	แทน	ค่าใช้จ่ายต่อเดือน
X ₁₀	แทน	ไม่มีโรค
X ₁₁	แทน	มีโรค
X ₁₂	แทน	โสด
X ₁₃	แทน	คู่
X ₁₄	แทน	หม้าย หรือ หย่า หรือแยกกันอยู่
X ₁₅	แทน	ผู้ปกครองของนักศึกษา รายได้ต่อเดือนประมาณ
X ₁₆	แทน	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
X ₁₇	แทน	พนักงานเอกชน
X ₁₈	แทน	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
X ₁₉	แทน	บุคลิกภาพ
X ₂₀	แทน	สุขภาพจิต
X ₂₁	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
X ₂₂	แทน	ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม
X ₂₃	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
X ₂₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง
Y	แทน	ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละของนักศึกษาร่วมกิจกรรมระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยจำนวนตามเพศ สถานภาพ อาชีพ ของผู้ปกครอง ระดับชั้นปีที่การศึกษา สุขภาพร่างกาย สถานภาพ และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีศึกษา ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน โรคประจำตัว รายได้ของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม รูปแบบกิจกรรมเวลาในการจัดกิจกรรม สถานที่ในการจัดกิจกรรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อม กับทัศนคติต่อการเข้ากิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมต่อทัศนคติที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาระดับปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามเพศ สถานภาพ อาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของนักที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นกลุ่ม ประชากร โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีการศึกษา สุขภาพด้านร่างกาย สถานภาพ อาชีพของผู้ปกครอง

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	106	24.9
	หญิง	319	75.1
	รวม	425	100.0
2.	ชั้นปีที่ 1	139	32.7
	ชั้นปีที่ 2	86	20.2
	ชั้นปีที่ 3	98	23.1
	ชั้นปีที่ 4	102	24.0
	รวม	425	100.0
3.โรคประจำตัว	ไม่มี	229	53.9
	มี	196	46.1
	รวม	425	100.0
4.สถานภาพ	โสด	91	21.4
	คู่	282	66.4
	หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่	52	12.2
	รวม	425	100.0
5.อาชีพของ ผู้ปกครอง	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	110	25.6
	พนักงานบริษัท/รับจ้าง	98	23.1
	ค้าขาย/เกษตร	217	50.8
	รวม	425	100.0

จากตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 425 ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามเพศ ระดับปีการศึกษา สุขภาพร่างกาย สถานภาพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองพบว่า

นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นเพศหญิง จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 และเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 139 คิดเป็นร้อยละ 32.7 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

นักศึกษาที่มีโรคประจำตัวจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 นักศึกษาที่ไม่มีโรคประจำตัวจำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9

มีสถานภาพโสดจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 มีสถานภาพหม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20

นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 อาชีพพนักงานบริษัท /รับจ้าง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 อาชีพค้าขาย/เกษตรกร จำนวน 217 คิดเป็นร้อยละ 50.8

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน รายได้ของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง และทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน รายได้ของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง และทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	การแปลผล
1.อายุ	20.18	1.63	วัยรุ่นตอนปลาย
2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.49	0.40	ต่ำ
3.รายได้ของนักศึกษา	4459.76	1638.72	ปานกลาง
4.รายได้ของผู้ปกครอง	9561.88	13168.42	สูง
5.บุคลิกภาพ	72.55	0.95	แบบ เอ
6.สุขภาพจิต	3.3		ดี
7.สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	3.60	0.94	ดี
8.ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม	3.72	0.93	ดี
9.สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	3.47	0.91	ดีพอใช้
10.สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง	3.43	0.96	ดีพอใช้
11.ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	3.43	0.96	ทัศนคติปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตัวแปรด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรด้านรายได้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับดี ตัวแปรด้านบุคลิกภาพอยู่ในบุคลิกแบบ เอ ตัวแปรด้านสุขภาพจิตอยู่ในระดับดี ตัวแปรด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี ตัวแปรด้านลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรมอยู่ระดับดี ตัวแปรด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้ ตัวแปรด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้องอยู่ในระดับดี พอใช้ และตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมมีทัศนคติปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัวได้แก่เพศ อายุ ระดับชั้นปี การศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา สุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต ตัวแปรด้านครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง และทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) มาวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวเป็นคู่ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าประสิทธิภาพสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์การจัดการ

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	X ₂₄	Y
X ₁	1	-1.000*	-0.089	0.108**	-0.020	-0.032	-0.069	-0.140*	-0.011	0.130*	-0.130*	0.044	-0.119*	-0.117**	-0.030	0.044	0.033	-0.067	-0.070	-0.047	-0.103*	-0.075	-0.063	-0.027	0.043
X ₂		1	0.089	-0.108*	0.020	0.032	0.069	0.140**	0.011	-0.130*	0.130*	-0.044	0.119**	-0.117**	0.030	-0.044	-0.033	0.067	0.070	0.047	0.103*	0.075	0.063	0.027	-0.042
X ₃			1	-0.631**	-0.158*	-0.098*	-0.745*	0.095	-0.096*	0.036	-0.036	-0.105*	-0.099**	-0.011	0.047	0.064	-0.038	-0.024	-0.028	0.025	-0.010	-0.021	0.118*	-0.053	-0.095*
X ₄				1	-0.351*	-0.382*	-0.392*	-0.120*	-0.024	0.092	-0.092	0.125*	-0.162*	0.076	-0.053	0.023	-0.001	-0.020	0.010	-0.084	0.038	-0.034	0.123*	0.051	0.069
X ₅					1	-0.276*	-0.283**	-0.103*	0.021	-0.098*	0.098*	-0.063	0.049	0.009	0.022	-0.030	-0.025	0.048	-0.054	0.058	-0.022	0.011	0.066	0.120*	0.057
X ₆						1	-0.308*	0.148*	-0.073	-0.054	0.054	-0.054	0.094	-0.068	0.014	-0.068	0.045	0.022	0.059	-0.019	-0.021	-0.019	-0.114*	-0.169**	-0.138**
X ₇							1	0.082	0.078	0.045	-0.045	-0.025	0.039	-0.025	0.024	0.070	-0.020	-0.045	-0.019	-0.024	.000	0.046	-0.085	-0.001	0.007
X ₈								1	-0.015	0.168*	-0.168*	-0.079	-0.171**	-0.147**	-0.004	0.020	-0.025	0.003	-0.005	-0.053	-0.061	0.110*	-0.053	0.003	-0.083
X ₉									1	0.013	-0.013	-0.130*	0.094	0.028	0.396*	0.165*	-0.070	-0.085	0.129*	0.124*	0.042	-0.080*	-0.040	-0.066	0.027
X ₁₀										1	-1.000*	0.023	-0.089	0.101*	-0.055	0.062	0.170*	-0.198*	-0.083	-0.179**	-0.045	-0.146**	0.058	0.020	-0.134**
X ₁₁											1	-0.023	0.089	-0.101*	0.055	-0.062	-0.170*	0.198*	0.083	0.179*	0.045	-0.146*	-0.058	-0.020	0.134
X ₁₂												1	-0.733**	-0.195*	-0.178*	-0.073	0.000	0.064	0.028	-0.003	0.101*	-0.028	0.017	0.091	0.58
X ₁₃													1	-0.524*	0.099*	0.046	-0.059	0.010	0.097**	-0.001	-0.038	-0.005	0.014	-0.073	-0.041
X ₁₄														1	0.080	0.025	0.085	-0.094	-0.174**	0.006	-0.073	0.042	-0.042	-0.008	-0.014
X ₁₅															1	0.253*	-0.068	-0.164**	0.093	0.087	0.145*	-0.036	-0.041	-0.104*	0.044
X ₁₆																1	-0.324*	-0.604**	-0.026	-0.001	0.063	0.137*	0.067	0.053	0.188**
X ₁₇																	1	-0.559**	-0.042	0.019	-0.035	-0.026	-0.107*	-0.033	-0.100**
X ₁₈																		1	-0.015	-0.075	-0.025	-0.098*	0.032	-0.018	-0.081
X ₁₉																			1	-0.012	-0.223**	0.159*	-0.189*	0.008	0.166**
X ₂₀																				1	-0.001	-0.011	-0.037	-0.040	0.025
X ₂₁																					1	-0.301*	0.485*	-0.465*	0.400**
X ₂₂																						1	0.389*	0.238*	0.263**
X ₂₃																							1	0.669*	0.474**
X ₂₄																								1	0.551**
Y																									1

จากตาราง 4 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (X_6) นักศึกษาไม่มีโรคประจำตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครองที่รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) อาชีพของผู้ปกครองที่เป็นพนักงานบริษัท/รับจ้าง (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{21}) ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{23}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X_{24})

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) นักศึกษามีโรคประจำตัว (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) สถานภาพคู่ของผู้ปกครองหรือบิดามารดา (X_{13}) สถานภาพหม้าย หย่าร้าง และแยกกัน (X_{14}) อาชีพของผู้ปกครองค้าขาย และเกษตรกร (X_{18})

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มี 8 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 (X_4) ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 4 (X_7) รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา (X_9) สถานภาพของผู้ปกครองและบิดามารดา (X_{12}) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{20})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 และตาราง 6

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	7	51.83464	7.405	40.196**
Residual	417	76.81952	0.184	
Total	424	128.6542		

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

จากตาราง 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรพยากรณ์จำนวน 7 ตัวที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในผลการวิเคราะห์ในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	B	R	R ²	F
X ₂₄	.302	.041	.385	.551	.304	184.792 **
X ₂₄ X ₂₁	.107	.039	.124	.575	.331	104.280**
X ₂₄ X ₂₁ X ₁₆	.182	.048	.145	.595	.354	76.902**
X ₂₄ X ₂₁ X ₁₆ X ₁₀	-.198	.043	-.179	.612	.375	65.991**
X ₂₄ X ₂₁ X ₁₆ X ₁₀ X ₂₃	.107	.047	.125	.622	.387	52.880**
X ₂₄ X ₂₁ X ₁₆ X ₁₀ X ₂₃ X ₁	.125	.049	.098	.629	.395	45.514**
X ₂₄ X ₂₁ X ₁₆ X ₁₀ X ₂₃ X ₁ X ₂₂	.108	.046	.099	.635	.403	40.196**

R= .635
R²= .403
SE= .184
a=1.229

****มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

จากตาราง 6 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มี 7 ตัวแปร เรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X₂₄) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา(X₂₁)อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ(X₁₆) สุขภาพร่างกายไม่มีโรคประจำตัว (X₁₀) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X₂₃) นักศึกษาเพศชาย (X₁) และลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม (X₂₂) โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ได้ในภาพรวม ได้ร้อยละ 40

ในการสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้คือ

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

$$Y = 1.229 + .302X_{24} + .107X_{21} + .182X_{16} - .198X_{10} + .107X_{23} + .125X_1 + .108X_{22}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

$$Z = .385X_{24} + .124X_{21} + .145X_{16} - .179X_{10} + .125X_{23} + .098X_1 + .099X_{22}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สมมุติฐานของการศึกษาทัศนคติ

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร

ประชากรการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 2098 คน เป็นนักศึกษาชาย 525 คนและเป็นนักศึกษาหญิง 1573 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 687 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 413 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 486 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 512 คน

2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 425 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 106 คนและหญิงจำนวน 319 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 139 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 86 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 98 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 102 คน เป็นนักศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane 1996:583) ซึ่ง

ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.2 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 อายุ
- 3.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.4 รายได้
- 3.1.1.5 ระดับชั้นปี 1 – 4
- 3.1.1.6 บุคลิกภาพ
- 3.1.1.7 สุขภาพร่างกาย
- 3.1.1.8 สุขภาพจิต

3.2. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

- 3.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
- 3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

3.3. ตัวแปรด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่

- 3.3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.1 รูปแบบการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.2 เวลาในการจัดกิจกรรม
 - 3.3.1.3 สถานที่ในการจัดกิจกรรม
- 3.3.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- 3.3.3. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่กับรุ่นน้อง

4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 8 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ โรคประจำตัว สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7470

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต (Thai GHQ 60) จำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8630

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ จำนวน 9 ข้อ

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8280

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างนักศึกษาเพื่อนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7714

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง จำนวน 8 ข้อ

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8988

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 19 ข้อ

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8896

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำไปขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง กับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ สวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 27 – 31 สิงหาคม 2547 จำนวน 425 ฉบับ ได้คืนครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้การคำนวณความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (X_6) นักศึกษาไม่มีโรคประจำตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครองที่รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) พนักงานบริษัท/รับจ้าง (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{21}) ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{23}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X_{24})

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) นักศึกษามีโรคประจำตัว (X_{11}) สถานภาพของผู้ปกครองหรือบิดามารดา (X_{13}) สถานภาพหม้าย หย่าร้างและแยกกัน (X_{14}) อาชีพของผู้ปกครองค้าขายและเกษตรกร (X_{18})

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 8 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 (X_4) ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 4 (X_7) รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา (X_9) สถานภาพของผู้ปกครองและบิดามารดา (X_{12}) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{20})

4. ตัวแปรส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 7 ตัวแปร เรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X_{24}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา (X_{21}) อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) สุขภาพร่างไม่มีโรคประจำตัว (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{23}) นักศึกษาเพศชาย (X_1) และลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม (X_{22}) โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ได้ในภาพรวม ได้ร้อยละ 40

5. สมการพยากรณ์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้คือ

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

$$\hat{Y} = 1.229 + .302X_{24} + .107X_{21} + .182X_{16} - .198X_{10} + .107X_{23} + .125X_1 + .108X_2$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

$$Z = .385X_{24} + .124X_{21} + .145X_{16} - .179X_{10} + .125X_{23} + .098X_1 + .099X_{22}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (X_6) นักศึกษาไม่มีโรคประจำตัว (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครองที่รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) พนักงานบริษัท/รับจ้าง (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{21}) ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{23}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X_{24}) อภิปรายได้ดังนี้

1.1 อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุในวัยรุ่นตอนปลาย มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีความคิดว่ากิจกรรมทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ กิจกรรมใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ความรู้สึกสนุก ความต้องการแข่งขัน ต้องการพัฒนาดตนเอง ด้านร่างกาย สถิติปัญหา สังคม นักศึกษาให้ความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมมุ่งหวัง อยากมีส่วนร่วม ในการแสดงออก ทำให้มีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ สอดคล้องกับ บุรุษชัย จงกลณี (2527 : 48) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่า คือกิจกรรมใด ๆ ที่ทางสถาบันหรือนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความสนใจ และความสามารถ ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

1.2 ระดับการศึกษา ชั้นปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่กำลังอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 เห็นประโยชน์และความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกฝนตนเอง เพื่อการประกอบอาชีพ และดำรงตนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฟรีเด็น (Fredenck .1959 : 51-52) ได้สรุปกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ เพื่อให้รู้จักวิถี การทำกิจกรรมร่วมกันเป็นการเตรียมตัวของนักศึกษาสำหรับดำเนินชีวิตในสังคม เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา พัฒนาความสามัคคีในโรงเรียน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.3 สุขภาพร่างกายไม่มีโรคประจำตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่สุขภาพร่างกาย(ไม่มีโรคประจำตัว)มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาสามารถแสดงพฤติกรรมที่ตนเองต้องการได้โดยไม่มีอุปสรรคทางร่างกายมาเป็นตัวกำหนด เช่น ความต้องการอย่างแสดงออกได้แก่การเล่นกีฬาเพื่อให้เป็นที่ยอมรับต่อสังคม ต้องการความมีหน้ามีตาในสังคมของเพื่อนนักศึกษา และความสามารถในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการของตน สอดคล้องกับทฤษฎี จอห์น บี.วัตสัน (John B.Watson. 93 : 2544) ได้กล่าวว่าการอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งสำคัญ มีอิทธิพลต่อมนุษย์มากที่สุดและเด็กที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงไม่มีโรคประจำตัว สามารถสนองความต้องการของร่างกายมนุษย์ที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องการได้เต็มความสามารถที่นักศึกษามีอยู่ในตัว

1.4 อาชีพของผู้ปกครองที่รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะสืบเนื่องมาจาก การอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมในการเลี้ยงดู เช่นการที่ผู้ปกครองหรือบิดามารดามีการดูแล เอาใจใส่ ให้เขาแสดงความคิดเห็นเมื่อนักศึกษาพูดถึงกิจกรรมในสถาบันให้ฟัง รับฟังความเห็นของนักศึกษา หรือผู้ปกครองบิดามารดาที่มีอาชีพเป็นครูซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสนึกสนมคุ้นเคย พุดคุย ให้คำปรึกษาชี้แนะทางที่ถูกต้อง ให้มุมมอง เหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จริยา สิงคณิก (2520:95) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพประยุกต์ ถ้าผู้ปกครองหรือบิดามารดา ให้ความช่วยเหลือ นักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนให้ ความเป็นกันเองกับนักศึกษาเสมอ มีทัศนคติที่ดีต่อนักศึกษา ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ พื้นฐานทางการศึกษาของผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ในด้านพฤติกรรมที่แสดงต่อนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

1.5 พนักงานบริษัท/รับจ้าง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาเป็นพนักงานบริษัทมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะพนักงานบริษัทมีการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม จึงส่งผลการอบรมเลี้ยงดู ควบคุมดูแล ความเอาใจใส่ นักศึกษา ลูกหลานเป็นบุคคลที่ได้รับการเรียนแบบหมู่คณะ รู้จักช่วยเหลือคนอื่น รู้จักให้อภัยเมื่ออยู่ในสังคมหมู่หมู่มากให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้ให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง จะได้มีการฝึกฝนความสามารถ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เพื่อการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างตัวเอง

1.6 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งนี้ เพราะ คือมีบุคลิกภาพแสดงตัวชอบการแข่งขัน ชอบทำงานและทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย ชอบฝ่าอุปสรรคที่ท้าทาย มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วมีความมานะอดทนมีความพยายามมากในการทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รักความก้าวหน้า ชอบความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรคพยายามทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะส่งผลต่อพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฟรีดแมนและโรสแมน (friedman and Roseman.1974:164) พบว่าบุคลิกภาพแบบจะมีลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรคพยายามทำงานให้ประสบผลสำเร็จทำงานด้วยความเร็วรวม ไม่ชอบรอคอยมีลักษณะกระตือรือร้นและสอดคล้องกับผลการวิจัยของเคลลีและฮุสตัน (อัจนรา วงศ์วัฒนามงคล.2533:19อ้างอิงมาจาก Kelly and Houston.1985)

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษานั้น เพราะมีความเข้าใจในตัวนักศึกษา มีความเป็นกันเองผู้ปกครองหรือบิดามารดากับนักศึกษา ผู้ปกครองหรือบิดามารดา สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้ทุกเรื่อง ให้การสนับสนุนนักศึกษาทั้งในการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันที่จัดขึ้น ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่นทางใจ มีความสุขในการเรียนและได้กระทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ ดังที่ทิพย์ วรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526:32-32) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนของแต่ละบุคคล จะมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับวัยฐานะโอกาสของบุคคลและการสนับสนุนของสถาบันครอบครัว

1.8 ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่อยู่ในลักษณะทางกายภาพที่ดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพจะเป็นปัจจัยหรือแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นด้านเวลา รูปแบบการจัดกิจกรรม สภาพแวดล้อมของกิจกรรมมีผลดึงดูดในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถานที่ในการจัดกิจกรรม เช่น อาคารอุปกรณ์ที่ใช้ ตลอดจนความปลอดภัยและสะดวกสบายในการเข้าร่วมกิจกรรมสิ่งเหล่านี้ หากได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในทางที่เหมาะสม อาจทำให้นักศึกษาสนใจและอยากมีส่วน ในการจัดกิจกรรม นักศึกษามากขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะทางกายภาพที่ทำให้เกิดทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

1.9 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีมีทัศนคติทางบวกต่อการ

เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้เพราะในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง การประสานงานกัน การปรึกษาหารือกัน ความเห็นอกเห็นใจและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในหมู่เพื่อน ดังที่ บุชราคม อินทสุก(2544:53) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏลำปาง พบว่าสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน สภาพแวดล้อมทางบ้าน ฐานะเศรษฐกิจล้วนส่งผลต่อการสร้างความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

1.10 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้องมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้นจะก่อให้เกิดความสำเร็จได้นั้นต้องมีการร่วมมือกันในกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นต้องมีการเรียนรู้ ดังที่ทฤษฎีพลวัตของกลุ่มของ(Carl Roger.2544:43) กล่าวไว้ว่า การเรียนแบบกลุ่มนั้นเป็นการสื่อสารแบบ 2 ทาง สามารถให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเองมากกว่าการเรียนรู้คนเดียว มีการช่วยเหลือกัน พึ่งพาอาศัยกัน จึงจะถือว่าเป็นการเรียนรู้ แบบพลวัตของกลุ่มของนักศึกษารุ่นพี่และรุ่นน้อง

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง(X_2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_8)นักศึกษามีโรคประจำตัว(X_{11})สถานภาพของผู้ปกครองหรือบิดามารดา(X_{13})สถานภาพหม้าย หย่าร้าง และแยกกัน (X_{14}) อาชีพของผู้ปกครองค้าขาย และเกษตรกร(X_{18}) อภิปรายผลดังนี้

2.1 เพศหญิง มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาหญิงสถาบันราชภัฏสวนสุนันทามีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาหญิงมีการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมหรือกิจกรรมที่นักศึกษาหญิงให้ความสนใจอาจไม่ตรงกับความต้องการ ความถนัด ความสามารถ ตามที่ผลการศึกษาของภาวนา ใจประสาท (2534:101)ที่พบว่า นักศึกษาชายเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาบางคนอาจมีลักษณะไม่กล้าแสดงออกเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม เห็นว่า กิจกรรมเป็นเรื่องของคนส่วนน้อยและอาจทำให้เสียเวลาที่จะปรับตัวเข้ากับคนหมู่มากและการเข้าร่วมกิจกรรมก็ให้เป็นไปโดยความสมัครใจ ซึ่งงานวิจัยของบุญยารักษ์ กายาผาด (2546:66)ที่ได้กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.01 มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติทางลบต่อการ

เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาแล้วมีผลกระทบต่อการเรียนของตนเองนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและได้รับการชมเชยจากเพื่อน อาจารย์ผู้ปกครองหรือบิดามารดาซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาเองจะหันนักศึกษาจึงเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อยและอาจทำให้เสียเวลาในการเรียน การอ่านหนังสือ การทบทวนแบบเรียน การเข้าห้องสมุด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่ทำให้ให้นักศึกษา มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

2.3 สุขภาพร่างกาย(มีโรคประจำตัว) มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสุขภาพร่างกาย(มีโรคประจำตัว) มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความเป็นห่วงต่อสุขภาพร่างกายของตนเองมาก ซึ่งเป็นพื้นของมนุษย์ทุกคนอยู่แล้ว ที่จะคำนึงถึงตัวเองมากกว่าคนอื่น เมื่อทางด้านร่างกายมีความต้องการการเหนื่อย เมื่อรู้สึกเหนื่อยก็ต้องการที่จะพักผ่อนไม่ต้องการทำอะไรนั้นคือความต้องการอย่างหนึ่งของคนที่หลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่ต้องการ

2.4 สถานภาพคู่ของผู้ปกครองหรือบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่มีสถานภาพคู่มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษากลับไปช่วยงานที่บ้านหรือทำงานอย่างอื่นที่มีประโยชน์มากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะถ้าผู้ปกครองเป็นคู่หนึ่งจะต้องมีการรับผิดชอบครอบครัว จึงอยากจะให้นักศึกษานักศึกษามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่อื่นในครอบครัวด้วยเพื่อเป็นการฝึกฝนให้กับนักศึกษาอีกด้านหนึ่ง ทั้งนี้ก็เป็นอีกด้านหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองที่มีสถานภาพคู่มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี

2.5 สถานภาพหม้าย หย่าร้าง และแยกกันอยู่ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่มีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเป็นวัยรุ่นตอนกลางที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองในสิ่งต่างๆ ผู้ปกครองที่เป็นหม้ายมีความคาดหวังในตัวนักศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่ใช้ชีวิตคู่ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากตัวเองมีสถานภาพที่มีความรู้สึกที่ตัวเองอยู่คนเดียวต้องการความรักจากลูก หลานมากเป็นพิเศษ ไม่อยากให้นักศึกษาทำอะไรที่ตนเองเห็นว่าไม่ดี เช่น ต้องออกค่าย แต่ก็เป็นปัจจัยด้านหนึ่งที่จะทำให้ผู้ปกครองมีทัศนคติทางลบต่อกิจกรรมของนักศึกษา

2.6 อาชีพของผู้ปกครองค้าขาย และเกษตรกร มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดามีอาชีพค้าขาย

หรือทำการเกษตรกรรมมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายหรือทำการเกษตรกรรม นั้นมีมุมมองที่มองก็คือ เงินที่หามาได้นั้นยากมาก เช่น ถ้าเป็นแม่ค้าก็จะขายของได้เงิน 1 บาท เขาก็จะมองว่าในเมื่อส่งเรียนหนังสือก็อยากลูกหลานเรียนอย่างเดียวหรือถ้ามีเวลาก็อยากให้มาช่วยครอบครัวทำงานมากกว่าไปทำกิจกรรม หรือผู้ปกครองที่มีรายได้จากการเกษตรกรรมก็คิดเช่นนี้เหมือนกัน เพราะกว่าจะทำนาปลูกข้าว กว่าที่จะถึงเวลาขายข้าวได้ ต้องต้องใช้เวลาทำนาหลายเดือน เพราะการที่ส่งลูกหลานเรียนนั้นก็หวังจะให้มีความรู้ที่จะได้ไม่ต้องมาทำนา และลำบากเหมือนตน ซึ่งเป็นแนวความคิดอีกทางหนึ่งที่ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 มี 8 ตัวแปรได้แก่ เพศชาย (X_1) ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 (X_4) ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 2 (X_5) ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 4 (X_7) รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา (X_9) สถานภาพของผู้ปกครองและบิดามารดา (X_{12}) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{20}) อภิปรายผลดังนี้

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เพศชายบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาชายบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชายมีกำลังในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมาก ชอบค้นหา ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความสนใจต่อเรื่องใหม่ในสังคมรอบข้าง เอาใจใส่ต่อกิจกรรมมีความอย่างเป็นผู้นำเพื่อให้สมกับคำว่าผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า หรือได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ

นักศึกษาชายบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชายในวัยรุ่นเป็นคนรักอิสระภาพ ต้องการทำตามใจตนเองมากกว่าที่จะให้มีคนบังคับหรือใช้กฎเกณฑ์กับเขามาก นักศึกษาชายถือว่าตัวเองเป็นผู้นำไม่ใช่ผู้ตาม คิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร เป็นการสูญเสียเวลาและต้องเหน็ดเหนื่อย

3.2 ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 บางคนคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กำลังเป็นวัยรุ่นตอนปลายที่กำลังอยากเรียนรู้ชีวิตใหม่ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะแตกต่างกับระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างเห็นได้ชัดเจนน้องต้องเรียนรู้จักการช่วยเหลือตนเองตัดสินใจเอง รักอิสระ ชอบมีความคิดเป็นของตนเอง ต้องการยอมรับในสังคมใหม่ที่ตนอยู่

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะมีความคิดว่าต้องจากครอบครัวมาเรียนในกรุงเทพที่ต้องพึ่งตนเองให้มาก ช่วยเหลือตนเองให้มาก โดยอาจจะมาพักกับญาติหรืออยู่หอพัก ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาเพื่อสร้างความคุ้นเคย ปรับความคิดกับสภาพแวดล้อมใหม่ การเรียนต้องช่วยเหลือตนเองมากกว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษา ต้องปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ ทำให้นักศึกษายังไม่สามารถปรับตัวได้ ซึ่งก็ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติทางลบต่อกิจกรรมของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี

3.3 ระดับการศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 เห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้นว่าเป็นการพัฒนา ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นที่จะเรียนรู้การอยู่ในสังคม มีความรับผิดชอบ ได้ฝึกคิดและตัดสินใจให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน และเพื่อพัฒนาความสามัคคีในหมู่คณะ (Frederick, 1959 :51-52)

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีความรู้สึกเชิงเมื่อจะต้องอยู่ในงานที่เป็นพิธีการ น่าเบื่อที่จะต้องแต่งกายให้ถูกระเบียบ ไร้ค่าอยู่เมื่ออยู่ในคนหมู่มากที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรม วัตถุประสงค์ในการที่จะใช้ในการทำกิจกรรมมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาและมีความคิดเห็นว่าการเป็นกิจกรรมเป็นเรื่องของคนส่วนน้อย ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ตามความมุ่งหมาย ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่แท้จริง ดังที่ จารุบุตร ฟาร์มขาว (2535:109) ได้กล่าวว่า ปัญหาการจัดกิจกรรม ของนักศึกษาวิทยาเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็น และความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม และวัตถุประสงค์ที่ไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา

3.4 ระดับชั้นปีการศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความเห็นหรือความรู้สึกต่อคุณภาพชีวิตของตนในด้านที่ดีทั้งนี้เนื่องจากต้องไปรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือฝึกงานในสาขาที่ตนได้ศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักศึกษาเหล่านี้

ได้ฝึกการปรับตัว เพื่อแก้ไขปัญหา และได้เรียนรู้สิ่งที่ตนยังไม่เคยได้รับจากภายในห้องเรียน อันจะเป็นการช่วยให้นักศึกษามองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ ตลอดจนนักศึกษานักศึกษาได้สัมผัสประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ สามารถมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาในวิธีการที่สมเหตุสมผลมากขึ้น

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต้องไปรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการฝึกงาน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้ ต้องปรับตัวเองเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง อันเป็นผลให้เกิดการปรับตัวอย่างมากของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่จะต้องออกไปเผชิญกับชีวิตในสังคม ที่จะต้องมีการแก่งแย่งแข่งขันตลอดเวลา เกิดปัญหาได้ตลอดเวลา ต้องรู้จักการเรียนรู้ในสังคมที่ไม่ใช่ในห้องเรียนอย่างเดิม ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติทางด้านลบ

3.5 รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักศึกษาบางคนมีผลทางบวกต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม บางคนมีผลทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาบางคนที่มีรายได้สูงมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีรายได้จากเพียงพอต่อการใช้จ่ายต่างๆ เช่นการสนับสนุนทางการเงินที่ดีจากผู้ปกครอง ทำให้นักศึกษามีความพอใจในการใช้ชีวิตในการเรียน การทำกิจกรรม ได้โดยไม่ต้องกังวลต้องหาเงินเอง มีความรู้สึกมั่นคงในตนเองจึงทำให้มีความกดดันน้อยลง ไม่ต้องทนทุกข์ กับภาวะเคร่งเครียดในเรื่องรายได้จึงส่งผลทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาบางคนที่มีรายได้สูงมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นเรื่องน่าเบื่อ น่ารำคาญ ไม่มีความสุขจึงไม่อยากจะเสียเวลา เสียเงินในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จะต้องจ่ายถ้าต้องเข้าร่วมกิจกรรมเช่นกิจกรรมกีฬาที่จะต้องเสียเงินซื้อเสื้อสี เขาก็จะมีความคิดจะไปซื้อเสื้ออย่างอื่นใส่ดีกว่าสวยกว่า หรือเสียเงินในการทำกิจกรรมอื่นที่ไม่เกิดประโยชน์หรือเกิดความพึงพอใจต่อตัวเอง นักศึกษามีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมได้

3.6 นักศึกษาที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาสถานภาพโสด ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่าผู้ปกครองหรือบิดามารดามีสถานภาพโสดของนักศึกษาบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม หรือบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาสถานภาพโสดมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่ปฏิบัติหรือการเลี้ยงดูนักศึกษา ให้มีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมในครอบครัว กิจกรรมช่วยเหลือสังคม ได้ปฏิบัติควรจะทำหลังเสร็จภารกิจด้านการเรียนแล้ว การสังเกตเมื่อเห็นว่านักศึกษามีเรื่องไม่สบายใจ ให้นักศึกษาได้ระบาย

ความรู้สึกที่ตนเองมีอยู่ออกมา การปฏิบัติตนของผู้ปกครองที่แสดงต่อนักศึกษาก็มีผลต่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองหรือบิดามารดาสถานภาพโสดมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่ภาระหน้าที่รับผิดชอบหลายด้าน ก็มีความต้องการที่จะให้นักศึกษาช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งอาจมาจากข่าวสารที่ผู้ปกครองหรือบิดามารดาได้รับจากสื่อสารต่าง ๆ เช่นข่าวการทำกิจกรรมที่รับน้อง ข่าวการออกไปพัฒนาชุมชนต่าง ๆ เป็นนาน ๆ หลายวัน ข่าวการติกันหลังเลิกเรียน สื่อเหล่านี้ก็มีส่วนที่ทำให้ผู้ปกครองหรือบิดามารดา มีความคิดว่ากิจกรรมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นการเสียเวลาเอาเวลาที่เสียไปกับคนอื่นมากให้ครอบครัว มาช่วยเหลือครอบครัวในการหาเลี้ยงปากท้องดีกว่า

3.7 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่ารายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนบางคนมีผลต่อทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม บางคนมีผลต่อทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองรายได้สูงต่อเดือนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีรายได้สูงจะให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในค่าใช้จ่ายของนักศึกษาการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเรียนการทำกิจกรรมและการให้กำลังใจ ชักถามพูดคุยทำให้นักศึกษามีความพร้อม ในทุก ๆ ด้านในการที่จะศึกษา เล่าเรียนและประกอบกิจกรรมให้ได้ดี มีกำลังใจที่ดีซึ่งมีความสอดคล้องกับ บุชรักม อินทสุก (2544:51-52) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏลำปาง พบว่า สภาพครอบครัว สภาพทางการเงินของครอบครัว มีผลต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษ

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองมีรายได้สูงต่อเดือนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองหรือบิดามารดาของนักศึกษาที่มีรายได้สูงไม่เห็นความสำคัญของการทำกิจกรรม ไม่ได้ให้การสนับสนุนหรือส่งเสริม ทั้งในด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม การให้กำลังใจและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ผู้ปกครองถือว่าการทำกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนแต่จะทำให้เสียการเรียนจึงไม่ยอมให้การสนับสนุน

3.8 สุขภาพจิต ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ แสดงว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตปกติ บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตปกติบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเป็นวัยที่ต้องการความสนุกสนาน ความร่าเริง การเอาใจใส่จากเพื่อน ๆ สังคมที่ตนเองอยู่ มีความต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้มากยิ่งขึ้น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เนื่องจากเห็นความสำคัญ และเห็นคุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรม เกิดความ

ภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมให้กิจกรรมมีบรรยากาศที่น่าสนใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในกิจกรรมนั้นๆ

นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตปกติบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนไม่ชอบการทำกิจกรรม มีความคิดว่ากิจกรรมไม่เกิดประโยชน์เป็นการเสียเวลา การรวมกลุ่มของนักศึกษาวัยรุ่นนั้นมีการยึดมั่นในกลุ่มมากพอสมควรคำนึงถึงความคิดของคนในกลุ่มเดียวกันมากกว่าคนนอกกลุ่ม เช่นกลุ่มเพื่อนที่สนใจในการเรียนเป็นอย่างมากก็จะมีความคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน ทำให้การเรียนตกต่ำหรือกลุ่มที่มีภาระต้องรับผิดชอบคือหลังเลิกเรียนต้องไปทำงาน การคบเพื่อนถือว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในสุขภาพจิตทั้งนั้น พร้อมกับเป็นตัวแสดงพฤติกรรมต่างออกมาด้วย

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏ -

สวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 7 ตัวแปรเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง (X_{24}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา (X_{21}) อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{16}) สุขภาพร่างไม่มีโรคประจำตัว (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (X_{23}) นักศึกษาเพศชาย (X_1) และลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม (X_{22}) โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อภิปรายได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่หนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษามีสัมพันธภาพดีกับรุ่นพี่รุ่นน้องทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะในการทำกิจกรรมร่วมกันนั้นต้องอาศัยความรัก ความสามัคคี ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงจะทำให้กิจกรรมสำเร็จไปได้ด้วยดีและประสบความสำเร็จได้ตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่สอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองหรือบิดามารดามีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความใกล้ชิด ได้รับความรัก จากผู้ปกครองหรือบิดามารดา ได้รับความผูกพัน ความสนึกสนมเป็นกันเองระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ปัจจัยดังกล่าวก็จะส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

4.3 อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่สาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีระดับ

การศึกษาที่ดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีความมั่นคงทางอาชีพเป็นตัวส่งผลในการเลี้ยงดู ลูกหลาน ให้ได้รับความเจริญก้าวหน้า ยอมรับฟังความคิดเห็นของลูกหลาน หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในมุมมองต่างๆ เช่นมุมมองของการใช้ชีวิตในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน สังคมของนักศึกษาภายในสถาบันที่ผู้ปกครองหรือบิดามารดาต้องมียอมรับ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้น อาชีพของผู้ปกครองหรือบิดามารดาจึงเป็นตัวส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยจึงจะทำให้กิจกรรมนั้นดำเนินไปด้วยดีและเป็นการพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญาของบุตรหลานในทุก ๆ ด้าน

4.4 สุขภาพร่างกาย (ไม่มีโรคประจำตัว) ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่สี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสุขภาพร่างกาย (ไม่มีโรคประจำตัว) ทำให้ มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงต้องการเพียงการออกกำลังกาย แต่ไม่ต้องการร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมกีฬา นักศึกษาต้องการที่จะร่วมเล่นกับเพื่อนด้วยกันเป็นหมู่คณะเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้างความสามัคคีในหมู่เพื่อน ๆ แต่จะไม่ต้องการให้มีการแข่งขัน เพราะต้องเสียเวลาซ้อม เสียเวลาเรียนซึ่งจะทำให้ไม่มีเวลาทบทวนในบทเรียน ไม่มีเวลาเป็นส่วนตัวต้องอยู่กับการซ้อม รวมทั้งเมื่อมีการจัดกิจกรรมจะต้องเข้าร่วมทุกครั้ง ที่สถาบันจัดขึ้น ทำให้นักศึกษาที่มีสุขภาพร่างกาย (ไม่มีโรคประจำตัว) มีทัศนคติทางลบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

4.5 สัมพันธระหว่างนักศึกษากับเพื่อนส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่ห้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างนักศึกษา ความสามัคคีกัน การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน การประสานงานกัน ปรึกษาหารือกัน ความเห็นอกเห็นใจ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหมู่เพื่อน ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ด้านการเรียน การทำงานเป็นกลุ่ม และเรื่องส่วนตัว ดังนั้นสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักศึกษากับเพื่อนก็จะส่งผลดีในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาตั้งไว้

4.6 นักศึกษาเพศชายส่งผลทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่หก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาชายมีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชายในช่วงวัยรุ่นตอนปลายมีความมั่นคงในอารมณ์ กำลังอยู่ในวัยที่มีพลังมาก สนใจกิจกรรมที่ทำงานเป็นกลุ่มเป็นทีม เป็นหมู่คณะต้องการแสดงออก ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ๆ เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์การทำงานให้กับตัวเอง เมื่อจะต้องออกไปสู่สังคมในการทำงานในอนาคตที่จะต้องมีการทำงานเป็นทีม มีการทำงานกับคนอื่นที่ไม่รู้จักมาก่อน ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่ออยู่ในสังคม ดังนั้นนักศึกษาชายจึงมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี

4.7 ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรมส่งผลทางบวกกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ เป็นอันดับที่เจ็ดซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่อยู่ใน

ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรมที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น อาคารสถานที่ บรรยากาศในการจัดกิจกรรม รูปแบบในการจัดกิจกรรม เวลาในการจัดกิจกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม ความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการเข้าร่วมกิจกรรม สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบาย และส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยสามารถพิจารณาจากทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครองรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ สุขภาพร่างกาย (ไม่มีโรคประจำตัว) สัมพันธระหว่างนักศึกษากับเพื่อน นักศึกษาเพศชาย ลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม

เนื่องจากสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและรุ่นพี่ รุ่นน้อง สามารถ พยากรณ์ทัศนคติ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาได้ดีที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือแม้แต่นักศึกษาเอง สามารถจัดโปรแกรม เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน ซึ่งเป็นวิธีทางหนึ่ง ในการพัฒนาสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ให้มีความเข้าอกเข้าใจกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือกันทั้งในด้านการเรียนส่วนตัว และในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาตลอดจนสร้างทัศนคติให้นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ค่านิยมทางสังคม แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

2.2 ควรทำการศึกษา เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ด้วยเทคนิคจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม การระดมสมอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงศรี. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2520). แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2520). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.ถ่ายเอกสาร.
- กิติ ดยัคคานนท์. (2533). เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. กรุงเทพฯ:เซษฐสตูดิโอ.
- กรรณิกา พันธ์อำพล. (2529). ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาในสถาบัน ผลิตรัฐจังหวัดจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นไทยมุสลิม. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- กองนโยบายและแผนเยาวชน. (2525). รายงานการวิจัยเรื่อง บทวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียน นิสิต และนักศึกษาในประเทศไทย. สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9
- จารุบุตร พันธ์ขาว. (2531). การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร. นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่นและหลักสูตรการเรียนการสอน. เชียงใหม่:ภาควิชา พื้นฐานทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. (2523). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์. (2525). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์. (2522). การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2531). พื้นฐานวัฒนธรรมไทย.กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.

- ทบวงมหาวิทยาลัย (2536). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2535-2539 กรุงเทพฯ:
กองบริการนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). การจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับ
บัณฑิตอุดมคติไทย. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2537). สังคมไทย.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิต:ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ กรุงเทพฯ. หน่วย
ศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ:สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- เดโช สวานานนท์. (2510). จิตวิทยาสำหรับครูและผู้ปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- มาริษา นาคทับที. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตย ของนิสิต
คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยกาลซลประทาน จังหวัดนนทบุรี. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ธีระ ระวังการณ. (2521). การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาภรณ์ ญาณพิทักษ์. (2523). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด
อุบลราชธานี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- นักรบ ระวังการณ. (2531). การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน.
กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2527). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช.
- ปาณสาร หัสตินทร. (2537). ถ้วยอาสาพัฒนามกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ .กรุงเทพฯ:
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ:วิสิทธิ์พัฒนา. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงเพชร วัชรอยู่. (2537). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ:เนติกุลการพิมพ์. ถ่ายเอกสาร.
- พิกุล สีหงษ์. (2533,ตุลาคม – ธันวาคม). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพและ
ทำ, วารสารวิจัยการศึกษา. 12(9) : 39;

- พีระยุทธ สันตะวัน. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ศศม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อุดสาเนา
- ไพศาล หวังพานิช. (2523). การวัดผลการศึกษากรุงเทพฯ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิญญ์ ศักดิ์เพชร. (2528). การศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้ที่มีต่อกิจกรรมนิสิตนักศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา.
- ศศิพันธ์ ทรงสัจย์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ปริญญาโท กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วันเพ็ญ อายุการ. (2521). การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert Prsonality) หรือแสดงตัว (Extravent Personality) การยอมรับตนเอง (Self Concept) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวันรุ่นโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชลบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน. อุดสาเนา.
- วริวรรณ อัครักษ์พันธุ์. (2533). เอกสารคำสอนวิชา วผ.306 การวัดทัศนคติเบื้องต้น. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนา ศรีสัตย์วาจา. (2534). จิตวิทยาทัศนคติ. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิภาพร มาพบสุข. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ:ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). ทฤษฎีและปฏิบัติทางการจิตวิทยาสังคม.กรุงเทพฯ.
- สุชา จันทรเอม. (2518). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช . ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมบุญ สังข์บุญชร. (2532). ทัศนคติทางการเมืองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน. สารนิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทิดา จารุเดชา. (2541). ผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อเจตคติทางการอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาภรณ์ ศศิดิถีธรรม. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการความอดุสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ในด้านการบริการของมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สามารถ คงสะอาด. (2522). ความเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน
วิทยาลัยครูภาคใต้. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิน สุคตนิ้ง. (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2540). วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549).
- สำเนา ขจรศิลป์. (2524). หลักการกิจการนักศึกษา. กองกิจการนิสิต. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาฯ. (2542). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาปีงบประมาณ
กองบริการการศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักฯ.
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับ
บัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ ว.ท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อัมพร ชองทุมมินทร์. (2542). เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏ
อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อัดสำเนา.
- Anderson, Mary J. (1970, March 7). "Effects of Classroom Social Climate on Individual Aiming."
American Educational Research Journal. 7 (39) : 135 – 152.
- Anderson, Mary J. (1970, March 7). "Effects of Classroom Social Climate on Individual
Aiming." American Educational Research Journal. 7 (39) : 135-152
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). Essential of Psychological Testing. 3rd ed. New York :
Harper and Row.
- Cronbach. Lee Joseph. (1970). Essential of Psychological Testing. 3rd ed. New York:Harper
and Row.
- David. James S. and Hare A. Pual. (1956. April). Button – Down Collar Culture : A Study of
Undergraduate Life at a Man's College." Human Organization. 14 (22) : 13 -20
Winter.

- David, James S. and Hare A. Pual. (1956, April). "Button-Down Collar Culture : A Study of Undergraduate Life at a Men's College," Human organization. 14 (22) : 13-20 ; Winter.
- Finley, Thomas M. (1968). "The Scope and Effectiveness of the Student Personnel Service of the Junior College of the Pennsylvania," Dissertation Abstracts, 19 (53) : 1269.
- Guilford, J.P. (1966). Fields of Psychology. New Jersey : D. Van Nostrand Company, Inc.
- Good, V.C. and others. (1973). Ed Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Harrold, Roger Davis. (1974, February). "The Control of Student Extra-Curricular Life in American Higher Education," Dissertation Abstracts. 27 (67) : 2782-A.
- Hilgard, E.R. (1962). Introduction to Psychology. 3rd ed. New York : Harcourt Brace and World Inc.
- Jacobson, Smith M. (1963). Student Activity Teaching in Higher Education, Rand McNally College Publishing Company. Chicago. P. 272.
- Lewin, K.R. Lewin, Lippert and Lewin, White. (1939, September) Pattern of Aggressive Behavior in Experimentally Created, Social Climate," Journal of Social Psychology. 10 (38) : 271-299.
- Likert, Rensis. (1970). A Technique for the Measurement of Attitude. Chicago : Rand McNally Company.
- Maslow, A.H. (1970). Motivation and Personality. 2nd . New York : Harper and Row.
- Strube, Michael J. and Boland. (1968). "Susan M. Postperformance and Task Persistence Among Type A and B Individuals ; A Clarification," Journal of Personality and Social Psychology. 50 (2) : 413-420.
- Tyler, Leona E. (1964). The Psychology of Human Difference. 3rd . ed. New York : Appleton-Company Co.
- Yamane, Taro. (1970). Statistics-an Introductory Analysis. 2nd . ed. Tokyo : John Weatherhill, Inc.

ภาคผนวก ก

ที่ ศธ 0519.12/8๔๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอให้แบบคัดกรองสุขภาพจิตเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิท

เนื่องด้วย นางสาวหฤทัย สุกลักษณ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60 เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวหฤทัย สุกลักษณ์ ได้ใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8790404-11 ต่อ 314

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๕๒๐๗

วันที่ ๔๗ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวหทัย ศุภลักษณ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ เวนี่ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวหทัย ศุภลักษณ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/82/2

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 432 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8790404-11 ต่อ 314

ที่ ศธ 0519.12/8/๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวหฤทัย สุกลักษณ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 432 คน ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาการจัดการ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวหฤทัย สุกลักษณ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8790404-11 ต่อ 314

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ซึ่งทุกท่านสามารถแสดงความรู้สึก หรือความคิดได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีผิดหรือถูกและไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามท่านไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 8 ตอน ได้แก่

ตอนที่	1	แบบสอบถามข้อมูลด้านส่วนตัว
ตอนที่	2	แบบสอบถามบุคลิกภาพ
ตอนที่	3	แบบสอบถามสุขภาพจิต
ตอนที่	4	แบบสอบถามด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
ตอนที่	5	แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ตอนที่	6	แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาเพื่อนกับเพื่อน
ตอนที่	7	แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง
ตอนที่	8	แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์
นิสิตปริญญาโท วิชาเอก จิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงหรือเติมคำในช่องว่าง ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่านให้ครบถ้วน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

1 อายุ ปี

2 ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่

3 ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)

4 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (ที่ได้จากผู้ปกครองหรือหาได้เอง) บาท

5 ท่านมีโรคประจำหรือไม่

7. สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

() โสด

() คู่

() หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

6 ผู้ปกครองของนักศึกษา มีรายได้ต่อเดือนประมาณ บาท

7 อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง

() ค้าขาย / เกษตรกร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง
ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อท่านมีนัด ท่านไม่ชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
3	ท่านคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็ว จนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
4	ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าแน่น					
5	ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6	ท่านเป็นคน que เริ่มต้นทำอะไรแล้วต้องทำให้เสร็จ					
7	ท่านรู้สึกว่าท่านต้องทำอะไรต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
9	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็วรวดเร็วเท่าที่จะทำได้					
10	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่นที่ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
11	ท่านไม่ชอบให้มีใคร หรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของ ท่าน					
12	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนทำงานอย่างขอไปที					
13.	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคน que จริงจังกับการทำงาน					
14.	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจอ					
15	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จบ ท่านจะรู้สึกทนไม่ได้					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
16	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อน กำหนดเวลา					
17	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ท่านจะรู้สึกเบื่อ และหาทางเลี่ยง					
18	ท่านเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
19	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซากท่านรู้สึกหงุดหงิด					
20	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ใกล้เคียงกับสุขภาพของท่านในปัจจุบันหรือในช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ข้อ 1 รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

ข้อ 2 รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 3 รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 4 รู้สึกไม่สบาย

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 5 เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 6 รู้สึกตึงหรือคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 7 สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งกำลังทำอยู่ได้

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 8 รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 9 มีอาการวูบร้อนหรือหนาว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 10 มีเหงื่อออกมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 11 ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 12 หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 13 รู้สึกเพลียมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 14 นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 15 รู้สึกตื่นตัวและความคิดว่องไว

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 16 รู้สึกมีกำลังวังชา

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 17 เมื่อเข้านอน ใช้เวลานานกว่าจะหลับได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 18 ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 19 ผื่นไม่ดีหรือน้ำกาว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 20 มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 21 หาอะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่างได้

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 22 ทำอะไรช้ากว่าปกติ

() เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก

ข้อ 23 รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 24 ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อ 25 พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง

() พิถีพิถันมากกว่าปกติ () เท่า ๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 26 ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย

() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 27 จัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีพอ ๆ กับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกับท่าน

() ดีกว่ามาก () ดี พอ ๆ กัน () ค่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่ามาก

ข้อ 28 รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไร ๆ ได้ดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ดีน้อยกว่า () ดีน้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 29 ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย

() ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ค่อยข้างสายน้อยกว่า () สายกว่าปกติมาก

ข้อ 30 พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป

() มากกว่าปกติ () พอ ๆ กับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อ 31 สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้

() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

- ข้อ 32 รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่ามาก
- ข้อ 33 ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก
☐ ใช้เวลามากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่ามาก
- ข้อ 34 รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตนเองดูโง่
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 35 รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
- ข้อ 36 รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
- ข้อ 37 รู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 38 จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 39 รู้สึกต้องเฝ้าอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 40 รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่าง ๆ ได้
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 41 รู้สึกว่าชีวิตต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 42 สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
- ข้อ 43 มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
- ข้อ 44 รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 45 รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 46 สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
- ข้อ 47 รู้สึกเรื่องต่าง ๆ ทั้บถมจนรับไม่ไหว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 48 มีความรู้สึกที่คนรอบข้างจับตามองคุณอยู่
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

- ข้อ 49 รู้สึกไม่มีความสุขและเศร้าหมอง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 50 รู้สึกเสียความมั่นใจในตนเองไป
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 51 คิดว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 52 รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 53 รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ มีความหวังน้อยมาก
- ข้อ 54 รู้สึกมีความสุขดีตามสมควร เมื่อดูโดยรวม ๆ
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่า ๆ ปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
- ข้อ 55 รู้สึกกังวลกระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 56 รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีอยู่ต่อไป
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 57 คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตนเอง
☐ ไม่อย่างแน่นอน ☐ ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ☐ มีอยู่บ้างเหมือนกัน ☐ มีแน่ ๆ
- ข้อ 58 รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 59 พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้น ๆ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- ข้อ 60 พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตนเอง เข้ามาอยู่ในความคิดเสมอ ๆ
☐ ไม่อย่างแน่นอน ☐ ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ☐ มีอยู่บ้างเหมือนกัน ☐ มีแน่ ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษา					
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความเป็นกันเองกับท่าน					
2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านจะให้รางวัลเมื่อท่านสอบได้เกรดดี					
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครองตั้งใจฟังเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ท่านให้ฟังเป็นประจำ					
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อผู้ปกครอง					
4	ท่านมักจะแสดงความรักอย่างเป็นกันเองกับผู้ปกครองของข้าพเจ้า					
5	ท่านกลับบ้านตรงเวลาตามที่ผู้ปกครองกำหนด					
6	ท่านทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัวประจำ					
7	ท่านจะเล่าเรื่องราวให้ผู้ปกครองฟังทุกครั้งที่มีการทะเลาะกับเพื่อนเพื่อขอคำแนะนำ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการจัดกิจกรรม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	รูปแบบการจัดกิจกรรม					
1	ท่านอยากให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ พร้อมกับสอดแทรกความ บันเทิงไว้ด้วย					
2	ท่านอยากให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษา เน้นช่วยเหลือสังคม เช่น การบริจาค หนังสือ การออกค่ายพัฒนาท้องถิ่นต่าง ๆ					
3	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทุกรูปแบบที่ สถาบันจัดให้กับนักศึกษา					
	เวลาในการจัดกิจกรรม					
4	กิจกรรมนักศึกษาบางอย่าง บางประเภท จัดขึ้นในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสม เช่น หลัง เลิกเรียน					
5	การจัดกิจกรรมนักศึกษาบางอย่างไม่ควร จะจัดขึ้นใน วันเสาร์ และวันอาทิตย์					
6	กิจกรรมนักศึกษาบางอย่างใช้เวลานาน เกินไป					
	สถานที่ในการจัดกิจกรรม					
5	สถานที่จัดกิจกรรมจะต้องมีอากาศ ถ่ายเท ดี					
6	สถานที่ทำกิจกรรมไม่สามารถรับปริมาณ นักศึกษาได้เพียงพอ					
7	โรงยิมไม่เหมาะสมที่จะจัดทำกิจกรรม ประเภทประชุมทาง ด้านวิชาการ เช่นการ เปิดตัวชมรมต่าง ๆ ประจำปี					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติกับเพื่อน					
1	ท่านสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องได้เป็นอย่างดี					
2	ท่านสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนต่างคณะได้เป็นอย่างดี					
3	เมื่อใกล้ถึงเวลาสอบเพื่อน ๆ ในห้องต่าง ๆ ช่วยเตือนให้ท่านอ่านหนังสือก่อนสอบทุกครั้ง					
4	เมื่อถึงเวลาร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะเพื่อนไม่เห็นท่านก็จะถามหาด้วยความเป็นห่วงเสมอ					
5	เมื่อท่านมีเรื่องไม่สบายใจ เพื่อนยินดีรับฟังเสมอ					
6	เมื่อเพื่อนต้องการให้ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาจะบอกก่อนทุกครั้ง					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ท่านตั้งใจฟังรุ่นพี่อธิบายขั้นตอนการทำ กิจกรรมเป็นอย่างดี					
2	ท่านตั้งใจทำกิจกรรมตามคำสั่งของรุ่นพี่					
3	ท่านให้ความนับถือ เชื่อฟังรุ่นพี่เป็น อย่างดี					
4	ท่านชอบปรึกษาเรื่องต่าง ๆ กับรุ่นพี่ เป็นประจำเมื่อเกิดปัญหา					
5	ท่านใช้วาจาสุภาพไพเราะกับรุ่นพี่ทุกท่าน					
6	เมื่อรุ่นพี่เจอหน้าท่านจะทักทายด้วยวาจา สุภาพเสมอ					
7	เมื่อท่านมีเรื่องไม่สบายใจ รุ่นพี่ยินดีรับฟัง เสมอ					
8	เมื่อรุ่นพี่ต้องการให้ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรม จะบอกก่อนทุกครั้ง					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดของท่านที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา
เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ท่านคิดว่ากิจกรรมช่วยเพิ่มพูน ประสบการณ์ในการเรียน					
2.	ท่านคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น					
3.	ท่านคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ ขาดโอกาสในการทำกิจกรรม ร่วมกับครอบครัว					
4.	ท่านคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ สุขภาพเสื่อมโทรม					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านความรู้สึก

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.	ท่านรู้สึกสนุกสนานที่ได้เข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา					
6.	ท่านรู้สึกว่าการเป็นสิ่งที่น่า เบื่อ					
7.	ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เข้าร่วม กิจกรรมชมรม					
8.	ท่านดีใจมากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม กับเพื่อนต่างคณะเพราะจะได้คุย กัน					
9.	ท่านสนุกมาก เมื่อได้เข้าร่วม กิจกรรมเชียร์					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
10.	ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาที่จัดขึ้นในสถาบัน เสมอ					
11	ท่านให้ความร่วมมือในการทำ กิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ เพื่อ ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนิน ไปด้วยดี					
12.	ท่านมักเข้าร่วมกิจกรรมด้วย ความกระตือรือร้นตามที่ สมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ ชักชวน					
13	ท่านมักจะเวียนสรีระทุกครั้ง ที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา					
14	ท่านให้ความร่วมมือแก่กลุ่ม นักศึกษาเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ					
15	ท่านชอบคุยกับเพื่อนเมื่อเข้า ร่วมกิจกรรม					
16	ท่านชอบนั่งหลับในการเข้าฟัง กิจกรรมในห้องประชุม					
17	ท่านไม่ชอบที่จะแต่งตัวให้ถูก ระเบียบเวลาเข้าร่วมกิจกรรม					
18	ท่านมักชอบอ่านหนังสือ การ์ตูนเมื่อต้องเข้าร่วม กิจกรรมในห้องประชุม					
19	เมื่อถึงเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ท่านจะแยกตัวออกไปทำอย่าง อื่นที่น่าสนใจกว่า					

ภาคผนวก ค

คำอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ข้อ	อำนาจจำแนก (t)
1	3.973
2	3.603
3	2.248
4	2.248
5	4.472
6	3.973
7	4.181

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8630

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกของลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อ	อำนาจจำแนก (t)
1	2.121
2	2.121
3	2.848
4	2.179
5	2.641
6	2.180
7	2.180
8	2.465
9	2.179

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8280

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ข้อ	อำนาจจำแนก (t)
1	2.181
2	2.179
3	2.641
4	2.181
5	3.873
6	2.274

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7714

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่รุ่นน้อง

ข้อ	อำนาจจำแนก (t)
1	3.576
2	2.216
3	4.157
4	4.500
5	6.928
6	5.333
7	3.753
8	2.425

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8988

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ข้อ	อำนาจจำแนก (t)
1	3.000
2	2.673
3	3.889
4	3.417
5	2.771
6	2.079
7	2.847
8	3.118
9	2.475
10	4.334
11	3.795
12	4.899
13	4.667
14	3.000
15	3.674
16	3.667
17	4.221
18	3.000
19	2.465

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ.8896

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวหทัย ศุภลักษณ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	149 หมู่ 6 ตำบลขวัญเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โทรศัพท์ 01 – 3573919
วัน เดือน ปี เกิด	17 สิงหาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด
พ.ศ.2541	ครุศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกคหกรรมศาสตร์) คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏ สอนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกรุงเทพมหานคร